CELJSKI

Celjski

CELJE
12. APRILA 1957
L. VII ŠT. 14
CENA 15 DIN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

Mobilizirajmo vse sile za veliko akcijo

„CELJE 1957"

ki bo v drugi polovici avgusta v Celju

Pred dnevi je predsednik OLO Celje tov. *Riko Jerman* seznanil na tiskovni konferenci novinarje o pripravah in namenu velike razstave in prireditev, ki bodo v drugi polovici avgusta pod naslovom »Celje 1957«.

V tem okviru *bo več razstav in prireditev, ki bodo imele poleg poučno-vzgojnega tudi koristni namen.* V pripravah in na prireditvah bodo poleg gospodarskih organizacij sodelovale tudi druge množične organizacije in društva. Skratka, *namen prireditev in razstav »Celje 1957« je poživeti vso družbeno dejavnost in življenje na vseh področjih gospodarskega in kulturnega življenja,* kar bo brez dvoma Celju in celjski okolici prineslo določene koristi.

Poleg raznih velesejmov in razstav v širšem merilu, na katerih sodelujejo tudi podjetja celjskega okraja, se vedno bolj kaže potreba, da bi v določenih razdobjih organizirali tudi razstave v okviru okraja. Podobna razstava je bila v Celju pred petimi leti v okviru proslav 500-letnice mesta Celja. Merodajni okrajni činitelji so zato prišli do zaključka, da bi bilo treba take razstave in prireditve prirejati vsakih pet let, seveda ob vsaki priliki z določenim smotrom in poudarkom, ki najbolj odgovarja takratnemu obdobju in razvoju družbenih in proizvajalnih sil.

Letošnje prireditve in razstave, ki bodo v Celju v drugi polovici avgusta, bodo obsegale industrijsko razstavo, ki bo v novih upravnih prostorih Tovarne emajlirane posode v Gaberju, v prostorih še sedaj nedograjenega zdravstvenega doma ob Gregorčičevi ulici bo razstava zdravstvene službe, strokovnega šolstva in ljudske tehnike, na Kmetijskem gospodarstvu Lava pa bo kmetijska razstava. Razen tega je v načrtu še več umetniških razstav, kulturnoprosvetnih in športnih prireditev, revija praktičnih oblačil itd. V gospodarskem delu razstave bo razstavljala tudi obrt in trgovina.

Vse v načrtu zajete prireditve imajo *mobilizacijsko vlogo v cilju poživitve in izboljšanja dela na vseh področjih našega družbenega življenja. Gospodarska razstava bo imela praktičen in koristen pomen.* Njen namen bo predvsem pokazati nekaj novega in praktičnega v industriji podjetij v celjskem okraju. *Prikazati bi morala zlasti nove artikle, ki so si utrli pot na tržišče predvsem zato, ker so dostopni kupni moči prebivalstva in praktični. Razstava bo prikazala tudi kooperacijo med podjetji,* zato bodo razstavljala tudi podjetja izven okraja, ki z našimi podjetji v kooperaciji sodelujejo. Koristnost industrijske razstave naj bi se zrcalila zlasti v tem, *da bi vzpodbudila pri proizvajalcih interes za osvajanje novih proizvodov in zboljšanje proizvodnje.* Možnosti za to so še velike, vendar doslej še ni čutiti dovolj interesa, da bi se naša podjetja z raznimi novitetami in izboljšavami v korist sedanjega okusa potrošnikov še bolj usidrala na tržišču. Z kooperacijo pa bi se dali mnogi stroji, ki so doslej nezadostno izkoriščeni, mnogo bolje izkoristiti. *Premalo elastična so zlasti tekstilna podjetja v celjskem okraju, ki ne skrbe dovolj za razne novitete, ki bi odgovarjale kupcu.* V tem pogledu jih ostala tekstilna podjetja v državi že znatno prekašajo. *Zato ima revija praktičnih oblačil predvsem namen, da bi tekstilna podjetja začela bolj resno razmišljati o osvajanju novih proizvodov,* ki jih tržišče želi. Skratka, *namen industrijske razstave bo predvsem poživiti interes za izboljšanje proizvodnje, osvajanje novih artiklov in uveljavljanje na tržišču.* Industrijska razstava bo imela tudi komercialni pomen.

Kmetijska razstava ima namen prikazati preizkušnje kmetijskih prizadevanj v laboratorijih in praktično. *Razstava naj bi kmetu čim bolj nazorno prikazala dosedanje uspehe in izkušnje v kmetijstvu, da bi osvajal nove, uspešnejše metode,* ki so se obnesle, *ter da bi ovrgel iz svoje prakse vse, kar je nerentabilno in mu ne daje dovolj povračila za njegov trud.*

V šolski razstavi bo *poudarek predvsem na strokovnem šolstvu — industrijskih in vajeniških šolah* z namenom, da bi starši uvideli koristnost teh šol. Gre predvsem za to, *da bi strli zastarelo miselnost mnogih staršev, ki še vedno podcenjujejo strokovno šolstvo napram gimnazijam,* čeprav učenci v teh šolah pridejo do enakih kvalifikacij kot dijaki na gimnaziji in kar je glavno — najprej do svojega praktičnega poklica. Strokovno šolstvo bo na tej razstavi nazorno prikazalo svoje uspehe in izkušnje v dosedanjem delu.

Zdravstvena služba bo prikazala do-

(Dalje na 2. strani)

Pred štirimi leti, 11. aprila, je smrt iztrgala iz vrst naših najbolj požrtvovalnih graditeljev socializma neutrudnega revolucionarja Borisa Kidriča. V neumornem delu za lepše življenje vseh delovnih ljudi ni poznal oddiha, dokler ga ni zahrbtna bolezen prikovala na smrtno posetljo. Njegovo telo sedaj počiva v grobnici narodnih herojev v Ljubljani, njegov duh pa bo večno živel v naših srcih in nas spodbujal k požrtvovalnemu delu, ki mu je pokojnik sam posvetil vse svoje kratko borbeno in uspehov polno življenje.

Od nas je odvisno,

kdaj bo celjsko kopališče dograjeno

Na levi strani Ljubljanske ceste so že lani pričeli z gradnjo ljudskega kopališča. Zbirali so se prostovoljci in s svojimi začetnimi deli postavili temelje bodočemu celjskemu kopališču.

Potreba po kopališču je Celjane spremljala skozi vsa povojna leta. Nujnejša dela v mestu so narekovala, da se za določen čas opusti misel o gradnji bazena in stavb okoli njega. Lansko leto pa je prišlo na občnem zboru plavalnega društva »Neptun« do odločne zahteve, da je Celju nujno potrebno kopališče, tako za Celjane same, kot za plavalce. Na podlagi tega se je osnoval iniciativni odbor članov Neptuna in Olepševalnega društva. V ta namen so lani člani Neptuna organizirali tombolo in s tem pridobili okoli dva milijona dinarjev. S tem je bila postavljena osnovna baza za izgradnjo bazena. Pri tem se ne sme prezreti Olepševalnega društva, ki je s svojo podporo nudilo precejšni delež v realizaciji te zamisli. Načrt za celjsko kopališče je napravil priznani strokovnjak za športne objekte tov. ing. Bloudek. Pred pričetkom del na sedanjem prostoru za bodoči bazen je uspelo zainteresirati tudi oblastvene organe. Ustanovili so gradbeni odbor, ki ga vodi sekretar OO SZDL v Celju tov. Jakob Žen. Ustanovljen je tudi gradbeni pododbor, ki ga vodi tov. Janoš

Prva akcija na prostoru bodočega celjskega kopališča je bila opravljena lani 16. decembra in je sodelovalo 150 ljudi in devet kamionov. Lanskoletno delo je bila predpriprava za letošnje nadaljevanje. Preko zime so bila dela prekinjena, 10. marca pa nanovo otvorjena. Do danes se je udeležilo prostovoljnega dela že preko 600 Celjanov z nad 3000 delovnimi urami. Do sedaj je izkop za veliki bazen gotov. Betoniranje naj bi prevzeli strokovnjaki. Od podjetij bi bilo zaželeno, da

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vaški odbor SZDL Osredek med najboljšimi v kozjanski občini

O tem, v višini 640 m ležečem naselju, se malo piše, čeprav poznajo Osredek po svoji gostoljubnosti in prijaznosti zlasti naši nekdanji borci, ki so hodili tod skozi v Pišece in na Bizeljsko. Vaški odbor SZDL Osredek se prišteva prav gotovo k najboljšim na območju občine Kozje. Včlanjenih je 90% vseh volivcev in pravijo, da bodo pridobili še ostali odstotek Na svojih rednih sejah se ne pogovarjajo le o krajevnih temveč tudi o problemih vse naše skupnosti. Članarino točno pobirajo.

V Osredku zvesto čuvajo izročila narodnoosvobodilne borbe, zlasti cenijo tovarištvo. Pri košnji in sušenju, pri podiranju drevja, sploh pri vseh poljskih in večjih domačih opravilih pomagajo drug drugemu, zato so tukaj domačije, čeprav raztresene, lične in snažne. Vaške ceste so na skrbi vseh. Kadarkoli so potrebne popravila, ima vaški odbor lahko nalogo, da skliče člane v zbor z lopatami in krampi. Tu ni nikakega prigovarjanja, vsak ve, kaj mu je dolžnost, da bo imela vsa soteska korist od tega. Večkrat pride pobuda od članov samih.

15. april - dan železničarjev

Celjski železničarji ob svojem prazniku

V počastitev svojega praznika bodo imeli celjski železničarji zasedanje delavskega sveta, organizirali bodo šahovski turnir ter razne športne igre in očistili postajo. Na sam dan praznika bo pred spominsko ploščo v NOB padlih železničarjev spominska komemoracija. Ob priliki praznika nameravajo celjski železničarji obiskati tudi ljubljansko Opero.

Železničarji imajo trideset-članski delavski svet, ki pa ima z ozirom na strukturo majhne kompetence in v glavnem sprejema le plan prevoza potnikov, voli upravni odbor itd. Vse operativne funkcije so prenesene na delavski svet Železniškega transportnega podjetja v Ljubljani.

Delo celjskih železničarjev je precej otežkočeno, posebno še sedaj, ko je po regulaciji Savinje bila železnica zreducirana v dolžini 1.200 metrov na en

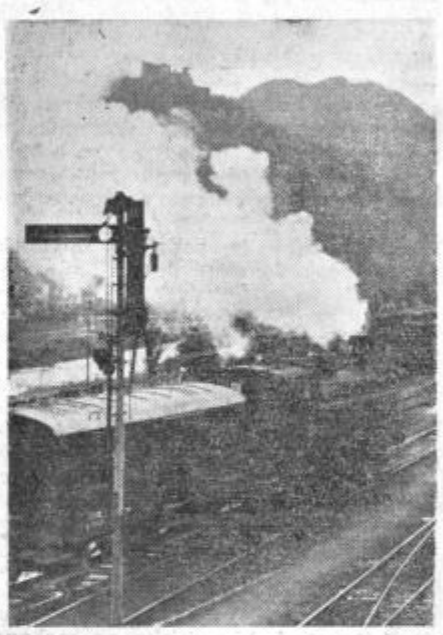

Na železni cesti...

sam uvozni tir. Postaja, ki je vse do danes ostala takšna kot je bila leta 1849, ne odgovarja več današnjim potrebam in zahtevam.

Vprašanje postaje in neprimernega skladišča so poskušali rešiti že na razne načine, toda do sedaj se jim je to posrečilo le teoretično. Predvsem so tu finančne težave. Zato bi bila od štirih variant o novi celjski železniški postaji najlaže uresničljiva tista, ki pravi, da bi naj podrli le severni del sedanjega poslopja in uredili na tistem prostoru perone in čakalnice za lokalne vlake. To bi bila seveda le zasilna rešitev, a bila bi še najcenejša.

Velik in spotakljiv problem je tudi ograja na peronu. Vendar bodo morali Celjani in drugi potrpeti vsaj tako dolgo, dokler bo vozil vlak tudi po prvem tiru. Prav zaradi velike nesreče leta 1924, ko je izgubilo življenje sedem potnikov, še ograja danes stoji.

Vsak dan izpremikajo s celjske postaje 1000 tovornih voz, največ za potrebe rudnikov in industrije. V lanskem letu se je s postaje odpeljalo 600.008 potnikov, pri čemer so odračunana potovanja, ki jih organizira Putnik in potniki z mesečnimi vozovnicami.

Občina Žalec

za izboljšanje razmer na vaseh...

Občinski ljudski odbor v Žalcu se vsestransko prizadeva za izboljšanje gospodarskih in zdravstvenih razmer po vaseh. Prvenstveno skrb posveča vprašanju pitne vode, ki je doslej le malokje zadovoljivo.

Tudi v Braslovčah skoraj ni bilo vodnjaka, ki bi imel zdravo pitno vodo. Gnojišča so bila neurejena, gnojnica se je mešala z vodo v studencih in vodnjakih. Zato so Braslovčani s pomočjo občine Žalec pričeli z gradnjo vodovoda. Delo napreduje zelo dobro in do jeseni bodo imeli v trgu in Rakovljah dobro vodo iz dobroveljskih izvirov. Glavni vod bo dolg 2500 metrov, zbiralnik pa bo meril 80.000 litrov vode, kar zadošča še za vasi Parižlje in Gornje Gorče. Braslovčani so doslej s prostovoljnim delom prispevali nad milijon dinarjev, pa tudi domača kmetijska zadruga nudi potrebno pomoč.

Toda z ureditvijo vodovoda v Braslovčah še ne bo konec vseh komunalnih skrbi. Treba bo misliti na kanalizacijo, da ne bo gnojnica tekla po okrajni cesti ter še na vrsto drugih nalog. Občina v Žalcu je pripravljena pri vseh teh akcijah sodelovati in nuditi materialno pomoč. Tudi v Žalcu, na Taboru in drugje nameravajo urediti vprašanje pitne vode.

Novi delavski sveti v mozirski občini do 21. aprila

V zvezi s pripravami za volitve delavskih svetov in delegatov za Kongres delavskih svetov je bil preteklo sredo v Mozirju sestanek predsednikov delavskih svetov, direktorjev podjetij, predsednikov sindikalnih podružnic in zastopnikov občinskega sindikalnega sveta. Sklenili so, da bodo volitve končane najpozneje do 21. aprila.

Kandidatne liste za nove delavske svete bodo po vseh podjetjih sestavili te dni na sestankih kolektivov, na katerih delavski sveti podajajo analizo dosedanjega dela. Pri Gozdnem gospodarstvu v Nazarju bodo izvolili tudi obratne delavske svete, katerih doslej niso imeli.

R. Z.

VI. kongres LMS bo v Celju

Na zadnjem plenumu Centralnega komiteja LMS so sklenili, da bo letošnji VI. kongres Ljudske mladine Slovenije v Celju. Kongres bo šele meseca septembra, ker bo poprej Kongres delavskih svetov v Beogradu, v Ljubljani pa VII. Kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Na VI. kongresu Ljudske mladine Slovenije v Celju se bo zbralo okoli 300 delegatov. Organizacije LMS v Celju se že pripravljajo na ta velik dogodek, da bodo tovariše iz vse Slovenije čim dostojneje sprejeli in jim lahko pokazali kar največ uspehov svojega dela.

Pozdravljen v rojstni hiši in srečen v domovini...

V nedeljo dopoldne se je petnajstletni Franc Zagožen vrnil v domovino. V rojstni vasi, Bočni, so mu svojci in domačini pripravili nad vse prisrčen sprejem. — (Beri reportažo na 3. strani)

Pogled po svetu

Ko smo danes brali, da bo francoska vlada pri rezidentu Lacostu v Alžiru ustanovila stalno komisijo za zaščito individualnih pravic in svobode, da bo kaznovala vlada vse postopke, ki so v nasprotju s politiko Francije, ki da vendar dosledno ščiti človeške pravice, bi nam utegnila priti na misel skrb nemških nacističnih ideologov za pravice osebnosti. Takrat so mnogi pisali o težkem položaju osebnosti in »strastno« občutiti njen problem, čeprav je jasno, da osebnost ne more biti svobodna, če ni svobodna tudi skupnost, v kateri osebnost deluje. Francoska socialistična vlada se zateka v svoji zagati k vsakemu možnemu izgovoru: V Alžiru pravi, da uničuje fašizem, v Franciji pa, da so očitki o zločinskih postopkih komunistična manihacija. Ozemlje Alžira, štirikrat večje od Francije, obdano z že neodvisnim Tunisom in Marokom, predstavlja za Francijo usodno zgodovinsko ločnico. Ves svet vidi, da imperialna zvezda Francije spet tone kakor v vojni z Indokino, njeno gospodarstvo ne more prenesti ene milijarde in več stroškov za vzdrževanje polmilijonske armade na alžirskih obalah, njen izvoz rapidno pada, njene položaje po svetu rade volje prevzemajo evropski konkurenti. Pri vsem tem ne pristane francoska vlada niti na pametno posredovanje, ki ga lahko pričakuje od Habiba Burgibe, ki je na konferenci neodvisnih afriških držav rekel, da je pomoč tistim afriškim narodom, ki še niso neodvisni, najvažnejša naloga neodvisnih Afričanov.

Neodvisne afriške države, čeprav jih je devet, še ne pomenijo kake pomembne politične sile, nedvomno pa pomenijo neuničljivo klico prihodnjih časov, ki ne govore za sedanjo francosko politiko v Alžiru.

Tej politiki je podobno ravnanje Francije v zadevah okoli Sueškega prekopa. Ni še prišlo sicer do nove pogodbe o uporabi prekopa, vendar kaže, da bo s pomočjo OZN do nje vendarle prišlo. Suverenost Egipta bo upoštevana, razume se pa, da s pridržki, saj gre za interkontinentalno pot, važno za gospodarstvo vsega sveta. Plačevanje pristojbin se bo nekako uredilo s kompromisom, odprto pa je še vprašanje, kako bo s stroški za čiščenje prekopa in z izraelskimi ladjami. Naser je baje dejal, da pristane nanje, če Izrael arabskim beguncem povrne vse, kar jim je vzel. Zapadne države pa bi rade ločile prekop od nacionalne politike. Tu pa je tisti vzvod, ki pritiska na mehove viharja, ki pa utegne imeti tudi dobre učinke, če bi se sporazuma o depolitizaciji držali vsi interesenti. Nepolitičnost pa je največkrat samo maska za težko prikrivalno simpatijo. Francija je niti ne skriva, zato jo je SZ opozorila, da bi vsaka ponovna akcija v prid Izraela rodila zelo težke posledice. Zadeva okoli Sueza je torej še vedno vroča. Morebiti se bodo duhovi pomirili, kaiti škoda zaradi zapore je vsak dan večja, konkurenca manjših brodovij pa komaj čaka, da bi iz situacije potegnila čim več dobička. Veliki ladijski prostor velesil, posebno Anglije, pa tudi ne obvlada položaja tako, da bi ne bilo treba pretehtati, kaj se bolj splača. V angleškem parlamentu je zato Gaitskell, vodja opozicije, svetoval Macmillanovi vladi, naj odstopi, češ da je to najboljše, kar lahko stori.

V Zapadni Nemčiji se pripravljajo na volitve na zelo dramatičen način. Von Brentano je krčil pot nemški industriji v Indiji in pri tem Nehruja prepričeval, naj stopi v NATO pakt, kar je Nehru seveda odklonil. V Iranu niso sicer podpisali pogodbe, čeprav je Adenauer pet dni posvetil tej zanimivi državi. Baje jih je med drugim bodlo v oči ogromno sovjetsko veleposlaništvo. Sicer pa so sklenili dati 150 milijonov dolarjev dolgoročnega kredita za naftno industrijo, približno toliko pa so privatne nemške družbe že doslej investirale. Krupp bo pa postavil na noge perzijsko metalurgijo, z drugo besedo. Zapadna Nemčija je za volilni gulaž pripravila prav lep dosežek, ki ga lahko zabeleži k svojemu zgodovinskemu Drang nach Osten. Obenem je Adenauer izjavil, da Nemčija ne bo mogla dolgo živeti brez lastnega atomskega potenciala. češ, če ga imajo Angleži, ali naj Nemci to gledajo križem rok? Poleg tega je prišlo še do hudega incidenta v Bundestagu med notranjim ministrom Schröderjem in socialdemokratom Wehnerjem. Kaže, da bodo drug drugemu zdaj prali glave. Krščanski demokrati, med katerimi je mnogo spokorjenih nacistov, očitajo socialnim demokratom komunistično preteklost, socialni demokrati pa krščanskim demokratom nič kaj slavno preteklost v SA in podobnih organizacijah. Ali mislijo Nemci tudi tu ponavljati svojo zgodovino?

Iran se drži Afganistana. Tu je bil na obisku Richards, na kar se je afganistanski predstavnik Daud podal v Ankaro in Bagdad. Menijo, da je Richards ponudil več, kot sta lani obetala Bulganin in Hruščev. Vsekakor pa denar tudi ni vse, če gre za pridobivanje zaupanja in za vzpostavljanje sodelovanja. V tem pogledu je SZ po Madžarski gotovo prišla v šibkejši položaj. Mali narodi imajo pravico, da pretehtavajo, katera »pomoč« ima prijetnejše in znosnejše oblike. T. O.

Rojaki prihajajo . . .

Celjski pododbor Izseljenske matice pred važnimi nalogami

Petina Slovencev živi izven meja naše domovine. Po vsem svetu so slovenske naselbine, največ seveda v ZDA, Južni Ameriki, Franciji, Belgiji, Nemčiji, pa tudi drugod. Naši rojaki, ki so jih težke ekonomske prilike pred desetletji pognale na pot v svet, se zelo radi vračajo v stari kraj, kajti vezi z rodno grudo so pri njih močnejše, kot si morda predstavljamo. Že nekaj let sem prihajajo velike skupine izseljencev na obisk v domovino, nekateri pa tudi posamič. Naši rojaki pa želijo videti čim več, spoznati Slovenijo, videti kako ljudje danes živijo v stari domovini.

Naša dolžnost je, da se rojaki, ki so toliko navezani na svoj rodni kraj, v času svojega bivanja pri nas kar najbolj počutijo, da njihovo hrepenenje po domačem kraju najde polno zadoščenje. To nalogo je prevzela Slovenska izseljeniška matica, ki je v nekaj letih močno razširila svoj delokrog, saj poleg tega, da organizira izlete v domovino, da pripravlja prihod in bivanje izseljencev v domovini, da vzdržuje zveze s slovenskimi društvi v inozemstvu, vodi tudi založniško dejavnost s tiskanjem izseljeniškega mesečnika »Rodna gruma« in vsakoletnega izseljeniškega koledarja. Obenem pa Slovenska izseljeniška matica združuje vse pododbore po Sloveniji, kjerkoli le-ti delujejo.

Tudi v Celju je bil ustanovljen pododbor Izseljeniške matice, ki ga vodi prof. *Anton Aškerc*. V torek je bila seja odbora, katere se je udeležil tudi tajnik matice iz Ljubljane. Na tem sestanku, ki je bil predvsem posvetovalnega značaja, je bilo ugotovljeno, da celjski pododbor zaenkrat še nima izkušenj pri svojem delu. Deloma je zato kriva prešibka povezava s centralnim društvom v Ljubljani, deloma pa tudi dejstvo, da v celjskem okraju izseljeniško vprašanje ni tako močno kot na primer na Dolenjskem in v drugih krajih, kjer so ljudje množično odhajali v svet. Toda kljub temu je iz celjskega okraja precej rojakov na tujem. Zgornja Savinjska dolina ima rojake predvsem v Ameriki, medtem ko spodnji del Savinjske doline in drugi kraji beležijo izseljence predvsem v Franciji, Belgiji in Nemčiji. Razen v Zgornji Savinjski dolini, kjer pododbor Izseljeniške matice dobro dela, v okraju nimajo izrazitih izseljeniških žarišč, toda lahko trdimo, da skoraj ni kraja, odkoder v preteklosti ne bi nihče odšel s trebuhom za kruhom. Ravno zaradi tega, ker izseljenci ne prihajajo v skupinah, je težje ugotoviti njihov prihod in pododbor v Celju ne more vedeti za njihovo prisotnost v domovini. Na seji so zato sklenili, da naj bi sedanji odbor postal okrajni odbor, po občinah pa bi po potrebi pridobil poverjenike.

Naloge celjskega pododbora, ki ima trenutno še značaj iniciativnega odbora, so precejšnje. Predvsem mora dobiti boljši pregled o stanju izseljeništva v okraju. Nadalje mora pridobiti članstvo med ljudmi, ki jim je izseljeniški problem pri srcu in kolektivno članstvo naših kolektivov. Delo pododbora pa ne bo odvisno le od števila izseljencev, ki bodo prišli na obisk v domači kraj. Pododbor bo v bodoče skrbel tudi za to, da bodo naši ljudje doma bolje spoznali življenje naših izseljencev, da bo navezal z rojaki v tujini boljše stike.

V prihodnjih dneh bo pododbor začel z akcijo pridobivanja članov, tako posameznikov, kakor kolektivnih. Brez dvoma je pri nas mnogo ljudi, katerih zanimanje za izseljeniški problem je veliko, prav gotovo pa ni kolektiva, ki bi tega vprašanja ne vzel dovolj resno, kot naš narodnostni problem.

Naši izseljenci so odšli od nas v časih, ko domovina ni mogla dati vsem dovolj kruha. Če smo z našo borbo ustvarili svoj dom boljši, lepši, pravičnejši in gostoljubnejši, je naša dolžnost, da naše brate, ki jih je nuja pognala v svet, vsaj ob času njihovih obiskov sprejmemo tako, kot sprejme brat rodnega brata.

Od nas je odvisno . . .

(Nadaljevanje s prve strani)

bi organizirala nadurno delo, finančni efekt tega pa bi darovali gradbenemu odboru, ki bi s tem denarjem nadaljeval delo. S tem ni rečeno, da na gradbišču ne bo potrebno več prostovoljnih ur, vendar bi to delo opravili nameščenci, študentje in drugi.

Delo je razdeljeno na tri faze: prva bi se zaključila 20. julija letos. Dokončan naj bi bil bazen in mala slačilnica z zmogljivostjo 1600 ljudi. V drugi fazi naj bi zgradili stavbe-slačilnice ter prostor okoli nje. V letu 1959 bi bili vsi objekti zgrajeni vključno s športnimi prostori.

Vse delo je plansko razdeljeno. Opraviti bo treba še nad 100.000 prostovoljnih ur. Odkrito povedano so dela šele v začetku. Zato je mnogo odvisno od celjskega prebivalstva samega, ali bo ali ne bo delo tudi dokončano. Dolžnost slehernega Celjana je, da v okviru svojih možnosti čimveč doprinese k uresničitvi tega tako potrebnega športnega objekta.

Upajmo, da bo v letu 1959 na prostoru, ki je še danes razmetan in neurejen, zgrajeno kopališče takšno, kot ga nam nudi maketa bodočega celjskega kopališča.

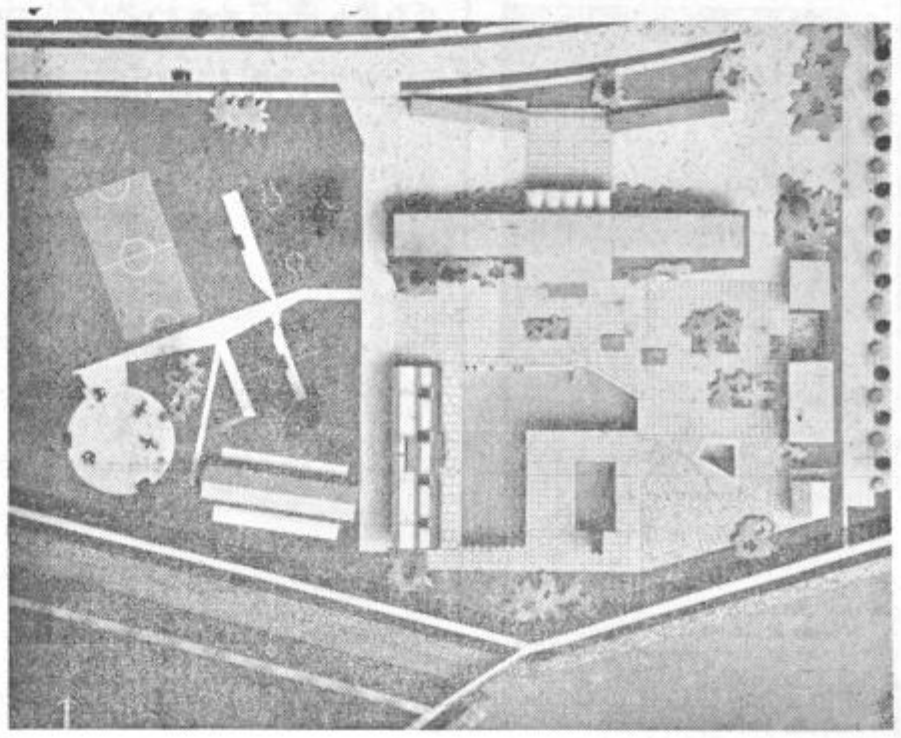

Maketa novega ljudskega in športnega kopališča v Celju s ptičje perspektive.

ALI BO DOM NA MENINI LETOS DOGRAJEN?

Planinsko društvo Gornji grad, ki šteje 180 članov, je najstarejše planinsko društvo v Zgornji Savinjski dolini. Preteklo leto se je največ trudilo okrog gradnje planinskega doma na Menini planini. Dom bo stal približno 4 milijone 500.000 dinarjev. S prostovoljnim delom in prispevki so doslej zbrali že poldrug milijon, kar je vsekakor hvale vredno. Planinska zveza Slovenije jim je priskočila na pomoč z 2 milijonoma dotacije.

Mladinski odsek društva šteje 45 članov. Vodi ga 15-letni Alojz Plaznik. Naši mladi planinci si želijo več skupnih izletov in predavanj. Nov odbor jim bo to vsekakor skušal omogočiti.

S. F.

V VITANJU SE PRIPRAVLJAJO NA VOLITVE DELAVSKEGA SVETA

V Tovarni kovinskih izdelkov in livarni v Vitanju so na skupnem sestanku članov DS, UO in odbora sindikalne podružnice razpravljali o delu organov upravljanja. Analizo o tem bodo sestavili v času priprav za volitve novega delavskega sveta ter z njo seznanili ves kolektiv. Sindikalni odbor je sklical po obratih že nekaj sestankov, na katerih so razpravljali o kandidatih za novi DS, ki ga bodo izvolili 14. aprila.

„Celje 1957"

(Nadaljevanje s 1. strani)

sežene uspehe na zdravstvenem področju predvsem s poudarkom na splošnem zdravstvu. Razstavljala bodo tudi društva Ljudske tehnike v okraju. Ta razstava bo gotovo zanimiva in poučna, saj so nekatera društva med njimi dosegla določene uspehe celo v državnem merilu. Razen tega bodo v prireditvah »Celje 1957« sodelovale tudi družbene organizacije, zlasti kulturno-prosvetna in telesno vzgojna društva. *Turistična društva ter komunalna služba po občinah pa si bo po svoji strani prizadevala, da bodo v času priprav naša naselja in vasi dobila lepše lice.* V tem pogledu bo morala priti samoiniciativa prebivalcev bolj do izraza.

Ob tej priliki bo izšel tudi zbornik, ki bo na poljudnoznanstveni način populariziral najvažnejše probleme s področja vseh družbenih dejavnosti v celjskem okraju od gospodarstva do kulturnega udejstvovanja.

Razen tega pa bo imela *razstava in prireditve tudi velik praktičen pomen za ureditev Celja.* Ob tej priliki bo iz dohodkov razstav in prireditev *možno urediti v Celju marsikaj,* kar že leta čaka in bi še leta in leta čakalo na ureditev, če bi se nanašali zgolj na proračunska sredstva, ki so v te namene dokaj pičla. *V prostorih, kjer bo* zdravstvena razstava, bodo ob tej priliki *letos dogradili en trakt Zdravstvenega doma, pospešili gradnjo ljudskega kopališča, obnovili dvorano Narodnega doma, zunanjost Muzejskega trga z grofijo ter uredili Stari grad. Razen tega bo dobilo tudi Gaberje,* ki je bilo doslej v primerjavi s središčem mesta nekoliko zanemarjeno, *lepši izgled. Uredili bodo ulice in park v bližini Tovarne emajlirane posode,* kjer bo industrijska razstava, *v starem upravnem poslopju tovarne pa bodo uredili sanitarije.*

Vse priprave za to akcijo vodijo poleg glavnega odbora še številni odbori, ki delajo več ali manj samostojno. *OLO Celje pa bo v kratkem ustanovil finančno samostojen zavod »Gospodarska razstava«, ki bo stalno posloval za organizacijo te in podobnih razstav v prihodnjih letih.*

»Celje 1957« bo letos v našem okraju vsekakor najbolj važna in koristna akcija. Zato bo prav gotovo tudi najbolj popularna. V njej naj bi po svojih močeh aktivno sodelovala vsa naša gospodarska podjetja, vse občine, množične organizacije ter posamezniki. Od nas, predvsem pa od naših proizvajalnih podjetij bo odvisen uspeh te akcije in seveda tudi koristi, ki jo bodo prebivalci celjskega okraja zlasti pa Celja od tega imeli. Zato je razumljivo, da bo treba v ta namen mobilizirati vse sile v okraju.

Nemec v puščavi

Mein lieber, midva bi se lahko pobratila . . .

Naš komentar

PRED KONGRESOM DELAVSKIH SVETOV JUGOSLAVIJE

PROUČITI OBLIKE IN NAČINE DELAVSKEGA UPRAVLJANJA

Zadnje zasedanje delavskega sveta LIP v Slov. Konjicah je bilo dokaj živahno spričo predloga obrata v Slov. Bistrici, da se le-ta osamosvoji. Ta predlog sicer ni nov, saj se je v podjetju o tem večkrat razpravljalo, vendar ima nekaj dobrih strani. Večletne izkušnje delavskega upravljanja v tem podjetju so narekovale, da se del pristojnosti prenese iz centralnega delavskega sveta na delavske svete posameznih obratov v Konjicah, Slov. Bistrici in Oplotnici. Ti obrati imajo že sedaj precej pristojnosti, kar je uzakonjeno v pravilih podjetja. Vsak zase je finančno več ali manj samostojen, dokaj samostojno odloča o raznih popravilih in nabavah. V pristojnost centralnega delavskega sveta spada le še tisto, kar je važno za podjetje kot celoto, kot na primer: nabava večjih strojev, prodaja izdelkov ter važnejše investicije.

Zaradi tega je razumljiva težnja kolektiva na obratu v Slov. Konjicah, da se popolnoma osamosvoji, saj bi na ta način upravljanje prišlo brez dvoma bolj do izraza. Vendar pa so razlogi, ki vsaj še trenutno govore proti temu. To je delavski svet tudi upošteval, ker takih sprememb ne kaže delati čez noč in na hitro roko.

Centralni delavski svet meni, da je treba predhodno proučiti dosedanje stanje in delo ter dobre in slabe strani dela v skupnem okviru podjetja. Razen tega je potrebno proučiti pogoje za samostojno poslovanje obratov, tako glede nabave surovin, prodaje izdelkov, specializacije v proizvodnji, nadaljnjega razvoja in modernizacije. V tem okviru bo treba proučiti tudi vlogo delavskih svetov v takih obratih. Zato so postavili komisijo, ki bo vse to proučila ter se o tem pomenila tudi z oblastnimi in političnimi forumi, zbornicami in strokovnimi združenji.

Pobuda za tako razpravo je vsekakor dobra in bi bilo prav, da zajame čim širši krog ljudi iz te gospodarske panoge. Večina lesno industrijskih podjetij ima po več medsebojno ločenih in oddaljenih obratov, kjer bi kazalo delavsko upravljanje do neke mere osamosvojiti, hkrati pa bi prevelika razdrobitev in osamosvojitev teh obratov morda več škodila kot koristila, zlasti kar se tiče prodaje gotovih izdelkov za izvoz.

Prav sedaj v pripravah na Kongres delavskih svetov Jugoslavije bi kazalo preko sindikalnih in drugih organizacij proučiti načine in oblike delavskega upravljanja v lesno industrijskih podjetjih. Gre za to, da bi naj bili ti obrati čimbolj samostojni, obenem pa, da ne bi iz njih ustvarili vrsto majhnih podjetij, ki bi le životarila.

L. V.

Ljudski magazin
CELJE, Prešernova 10

sprejme v službo več trg. pomočnikov(ic) in oddelkovodij tekstilne, galanterijske, špecerijske in kovinske stroke **za veleblagovnico v Celju —**

Nastop službe takoj.

Za novo trgovino v Velenju, ki bo odprta meseca julija v Velenju, iščemo zraven oddelkovodij in trg. pomočnikov tudi:

1 glavnega poslovodjo,
1 knjigovodjo,
1 administratorko z znanjem strojepisja,
1 kurjača za centralno kurjavo in
1 fizičnega delavca.

Plača po tar. pravilniku.

Ponudbe z navedbo dosedanjega dela pošljite na upravo podjetja, Celje.

Gostinsko podjetje
GABERJE
Celje, Mariborska 65

(bivša Amerika), sprejema na dobro hrano abonente.

Delavci in uslužbenci poslužujte se ugodnosti. Čas, ki ga boste porabili za pripravo kosila ali večerje, lahko porabite za pomladanski sprehod.

Pozdravljen v rojstni hiši in srečen v domovini...

DOJENČKA SO ODPELJALI

Kot mnogim drugim materam, so tudi nesrečni Marji Zagožen Nemci leta 1942 odtrgali od prsi dojenčka Franceka, ko je v celjskem zaporu kot žena borbenega partizana s tremi sinovi čakala svoje nadaljnje usode. Ko so jo zaznamovali za smrt (Auschwitz), se je z vekajočim dojenčkom nekaj časa ukvarjal še stric, ki je bil istotako zaprt. Poprosil je kamenita nemška srca, da bi dali lačnemu otroku mleka.

Takrat so dojenčka odnesli in nikdo si ni mislil, da se bo Franček tako pozno vrnil v osvobojeno domovino...

Mati je nečloveškemu mučenju podlegla v Auschwitzu že leta 1943. Oče se je boril dalje v gozdovih, za tremi sinovi pa je izginila vsaka sled. Takoj po osvoboditvi jih je začel iskati — dva je našel, za najmlajšim pa ni bilo sluha ne duha.

LJUBEČI OČE NI POPUSTIL

Pravijo, da čas celi rane. Jakob Zagožen se je oprijel svojega posestva, dom je dobil novo, vzorno gospodinjo, v kateri so otroci našli dobro namestnico umrle matere. Leta so tekla in na zunaj je zgledalo, da se je duša umirila. Toda v srcu očeta Jakoba je krvavela stara rana — kje je njegov najmlajši otrok. Obračal se je na RK, na vojno misijo, na naša poslaništva v tujini — v spiskih mrtvih Jugoslovanov Francekovega imena ni bilo zaslediti. Torej je Francek živ.

Vztrajno iskanje ni bilo zaman. Oče Zagožen je pred tremi leti zvedel, da je njegovega Franceka posvojila družina Chantraine v belgijski vasici Lonzenu blizu Verviersa. Ko ga je po uslužbencu našega poslaništva v Bruslju zahteval nazaj, mu ga posvojitelja nista hotela vrniti, tako da je zadeva prišla pred sodišče. Ko pa je sodišče dečka prisodilo pravemu očetu, je Francek izginil neznano kam. Spet so minila tri leta — oče ni hotel popustiti in je iskal dalje. Letos se je znova obrnil na novega jugoslovanskega poslanika v Bruslju in bil nemalo razočaran, ko dolgo ni bilo nikakega odgovora. Končno pa je prišlo razveseljivo obvestilo, da so Franceta našli in da ga bodo vsak čas vrnili v domovino.

Veselja v Zagoženovi družini ni moč opisati. Brzojavka, ki je klicala očeta na pot, je vso hišo napolnila z radostnim vzklikom: naš Francek se bo vrnil. Za razveseljivo novico so kaj kmalu zvedeli tudi domačini — in vsa vas in vsa Zadrečka dolina se je pripravila na prihod »izgubljenega sina«...

NESTRPNO PRIČAKOVANJE

Vsak tujec, ki je v nedeljo šel skozi Bočno, je moral na prvi pogled opaziti, da se je ta vas pripravila na posebno praznovanje. Slovenske zastave so plapolale na kmečkih domovih. Nestrpno pričakovanje je gnalo soseda k sosedu, otroci so rajali sredi ceste in mali Matjažek se me je kot tujke oklenil in zakričal »Pevčev Francek bo prišel«. Rdečelična Rožca me je prijela za roko, češ, naj grem z njo nabirati trobentice« za našega Franceka«. Sosedove mamce so vsak čas prihajale na prag in si s predpasnikom brisale oči. Mladina se je sprehajala po cesti in govorila o svojem vrstniku, ki ga ni poznala. In oči vseh so se obračale na Zagoženovo domačijo, ki je bila svatovsko okrašena. Dva mlaja pred rojstno hišo sta vezala napis »Pozdravljen v rojstni hiši — vso srečo v domovini«.

Še večji nemir pa je bil v hiši sami. Gospodinja je imela polne roke dela. Prav tako so ji sijale oči, kot da bi pričakovala lastnega sina. Brata, ki sta se vrnila — eden od vojakov, drugi iz šole — sta hodila iz sobe v sobo in bila drug drugemu napoti. Stric, ki je zadnji ljubkoval malega Franceka, je skušal svoj nemir potolažiti s časopisom, pa se mu ni posrečilo. Francekova stara mati je nič kolikokrat pridrobila v hišo in se srečna nasmihala. Ob 10. uri bi moral biti sprejem, Franceka pa še ni od nikoder. Nekateri so že dvomili da bo prišel..

PRISRČEN SPREJEM PRED ROJSTNO HIŠO

Pred Zagoženovo domačijo je bila že taka gneča ljudi, da so zaprli prehod po cesti. Okrog 11. ure so ljudje zaslišali brnenje avtomobila. Niso se zmotili — bil je pravi. Vse je zdrvelo pred hišo, vsak je hotel od blizu videti Franceka. Na pragu se je zbrala družina. Vrata avtomobila so se odprla. Prvi se je pokazal ponosni in nasmejani oče. Izza odprtih vrat je bilo videti drobno otroško roko, ki se je stegnila proti očetovi, da mu je pomagal izstopiti. In tako je deček stopil pred svojce in ljubeče vaščane, nekam boječ, toda nasmejan. Bratje in vsi sorodniki so ga objemali solznih oči. Potem pa mu je prva izrekla dobrodošlico pionirka s slovenskim šopkom rož in mu želela, da bi bil srečen v svoji pravi domovini. Zastopnik vseh množičnih organizacij v Bočni je v svojem govoru izrazil željo, da bi mladi Francek spoznal, da so mu slovenski prijatelji najzvestejši in da bi znal ceniti domačo grudo. V imenu mladine mu je rojak in sovrstnik želel, da bi se čimprej privadil novemu okolju. »Dan tvoje vrnitve je eden najlepših dni v naši svobodni in obnovljeni vasi. Stopi v vrste naše napredne in delovne mladine, bodi ves naš in uživaj z nami veselje in srečo mladosti!« Predsednik mozirske občine je želel Franceku, da bi v svoji domovini kmalu nadoknadil vse tisto, za kar je bil prikrajšan v otroški dobi. Pozdravili so ga še zastopniki občinskega odbora SZDL Mozirje, zastopnik LMS Mozirje ter zastopnica bočkih mater in žena. Vsi govorniki so mlademu občanu izročili tudi lepa darila, pozdrave pa mu je sproti prevajal tolmač, ker Francek razume samo nemški in francoski jezik.

»NAJ ŠTUDIRA, KER JE TALENTIRAN« — PRAVI OČE

Francek je končal nižjo gimnazijo in je bil odličen dijak. Povedal mi je, da ga najbolj zanima tehnika. Kljub temu, da bi oče na svojem posestvu zelo potreboval tudi Francekovih rok, pravi, da bo storil vse, da bo njegov najmlajši sin dosegel izobrazbo, ki si jo želi. Sam Francek upa, da se bo slovenščine kmalu privadil (saj je našel med darili domačinov tudi slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar) in bi rad šolo že jeseni nadaljeval.

Ribičič Mitja

Celjane so zasrbele pete...

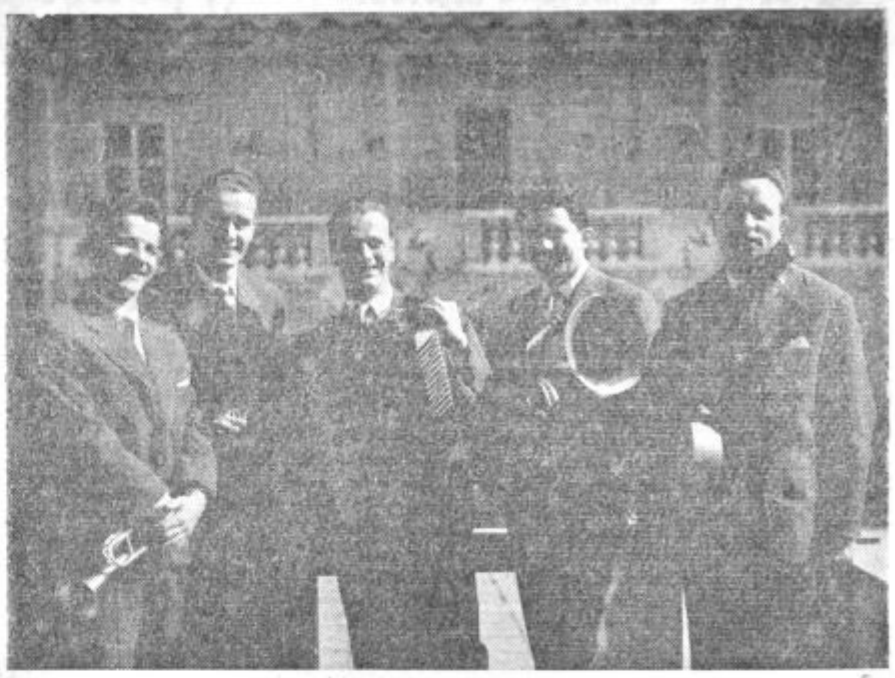

V torek zvečer so v Celju koncertirali priljubljeni fantje »Avseniki«, katerih vesele poskočnice ne pozna samo sleherni Slovenec, temveč skoraj že ves svet. V program je »vskočil« tudi znani komik Frane Milčinski-Ježek.

Partizanska organizacija raste vzporedno z ostalim družbenim življenjem

(Nadaljevanje in konec)

PRIDOBITI JE TREBA ZAUPANJE DELAVSKE MLADINE

V socialnem sestavu našega mladega članstva se čutijo določeni rezultati tradicije naše vzgoje. V Sloveniji je imelo v stari Jugoslaviji in še prej v avstro-ogrski monopol nad tel. vzgojnimi organizacijami meščanstvo, meščanske stranke in sloji. Ne podcenjujem telesno-vzgojnega dela v stari Jugoslaviji, ker je kljub vsemu pozitivno vplivalo. Razredne osnove so bile take in se ne dajo zanikati. Delavski razred ni imel svoje tel. vzgojne dejavnosti, ker mu tega nihče ni pustil in ker ni imel pogojev za to. Telezno-vzgojne organizacije delavskega razreda so bile šibke in še te povezane s kulturnoprosvetnimi delavci raznih organizacij. Prav zato je tudi danes delavec marsikje nezaupen do partizanske organizacije. V delavskih centrih bi morali to čimprej odstraniti. Pozitivno je to, kar ste napravili v Velenju, da ste nogometno društvo povezali v »Partizana«. Če bo šlo v pozitivni smeri, bo pokazal razvoj. Vse pa je odvisno od dejavnosti Partizana in partizanskih delavcev, če bodo znali to pravilno usmerjati v množično telesno vzgojno dejavnost. Vse je odvisno samo od našega pristopa do tega vprašanja. Tako bi lahko delali tudi v drugih delavskih centrih. Delavske mladine je ogromno in pridobiti moramo njeno zaupanje, da bodo naša društva postala delavska, da bo ta veja dobila pravilen odraz v naši organizaciji. Danes še ne moremo govoriti, da ni razlik med telesnim in duševnim delom, toda te razlike lahko že danes odpravimo v naših organizacijah. V telovadnicah lahko skupaj izmenjavajo svoja mišljenja in se skupaj v društvenem življenju dejansko pravilno izživljajo. To je močan element pravilne socialistične vzgoje, ki ji mora »Partizan« posvetiti določene pozornosti in skrbeti, da se v naših društvih pravilno razvija.

PARTIZAN JE MLADINSKO-VZGOJNA ORGANIZACIJA

Danes imamo pri nas okrog 45 različnih organizacij, ki se na različne načine bavijo z mladino in mladina se v njih na različne načine tudi telesno-vzgojno izživlja. Ves ta sistem različnih družbenih organizacij vpliva na vzgojo mladine. Vsa ta društva imajo direktive, vsak pošilja svoja navodila, vsak ima svoj personalni kader in vse to vpliva na to, da se te organizacije odvajajo od stvarnih potreb naše mladine. Teh organizacij je mnogo, mladina pa je ena sama in živi svoje enotno življenje, delati hoče tam, kjer ima interes. Interes družbe pa je, da jo pravilno usmerja. Vsklajevanje teh interesov je osnovno vprašanje. Organizacija »Partizan« mora v tem pogledu dobiti kontakt z vsemi organizacijami okrog sebe, ki po svoje pristopajo k mladini in rešiti to vprašanje. Če hoče to storiti, mora odpreti svoja vrata, hoditi mora na druge sestanke in pereče probleme in vprašanja mora reševati v skladu z vsemi organizacijami. Partizan bi moral dobiti najhitrejši in najboljši kontakt z našo mladino, ima za to najboljše pogoje, ker mladina najraje pristopa v tako organizacijo, ki vsklaja svoje interese z interesi družbe. Prav je, da ste se v celjskem okraju orientirali na mladino, ker je »Partizan« v prvi vrsti mladinsko-vzgojna organizacija.

Razpis

OKRAJNA ZADRUŽNA ZVEZA CELJE

obvešča, da sprejema prošnje kandidatov za dvomesečni knjigovodski tečaj, ki bo pri OZZ Celje. V poštev pridejo kandidati nad 16 let starosti z najmanj 4 razr. gimnazije.

K prošnji je priložiti prepis zadnjega šol. spričevala. Tečaj se bo pričel okrog 10. junija 1957. Prošnje je treba vložiti na OZZ Celje — Tajništvo — Cankarjeva 1/I.

Okrajna zadružna zveza Celje

Na Polzeli bodo gradili

STANOVANJSKO NASELJE IN ŠPORTNI PARK

Kolektiv Tovarne nogavic na Polzeli se že vrsto let bori, da bi rešil perečo stanovanjsko problematiko svojih delavcev in nameščencev. Končno so letos le dosegli, da jim je bila na prostoru, ki je last splošnega ljudskega premoženja dodeljena večja parcela za stanovanjsko naselje. Načrti za gradnjo so že naročeni in odobreni in predvideno je, da bodo začeli že ta mesec graditi 2 stanovanjski blok, ki bo verjetno do jeseni pod streho. Na tem kompleksu bo gradilo tudi kakih 15 zasebnikov svoje hiše. Po osnutkih, ki jih je naročila Tovarna nogavic, bodo tod gradili večidel manjše stanovanjske bloke, v središču pa je predviden tudi kulturni dom in vrtec. Med kompleksom tovarne in stanovanjskim naseljem je predviden tudi zeleni zaščitni pas.

V soglasju s »Partizanom« so se tudi dogovorili, da se vzporedno z novim naseljem sodobno uredi še športni park severno zahodno od tovarne, ob jezu, ki bo imel vodo za napajanje bazena. Po idejnem osnutku predvidevalo na tem mestu nogometno igrišče, lahkoatletsko stezo, igrišče za košarko, odbojko, tenis, kegljišče, strelišče itd. V južnem delu blizu jeza pa je predviden plavalni bazen olimpijski izmer. Tu so zelo ugodni pogoji za gradnjo bazena, ker je sestava tal iz čistega gramoza, voda pa izredno čista.

Lep športni park in igrišča ne bodo služila samo Tovarni nogavic ampak vsem bližnjim zaselkom in Polzeli, ki pravzaprav nima svojega kulturnega in športnega središča.

Ves športni kompleks bo ozelenjen in bodo sadike v kratkem posadili. Te dni bodo že ustanovili posebne brigade iz vrst domačega kolektiva ter članov Partizana, ki bodo zakoličevale, kopale in splanirale površine. Vsa ta dela bodo opravili prostovoljci. Športni park so že začeli urejevati, takoj za tem bo na vrsti stanovanjski blok — vse ostalo — igrišče in plavalni bazen pa bodo postopoma urejevali.

Naš specialni dopisnik Franček Frakelj piše

Za veliko denarja malo muzike

IN MEMORIAM MARSIKATEREMU CIRKUSU — 300 DINARJEV ZA TRI URE — MORJE BLATA, SLADOLED IN AVTO ZA 50 DINARJEV — »KORISTNI IN POUČNI IZLETI« LJUDI IZ RAZNIH KRAJEV — DUHOVITA TOČKA SPOREDA: PETNAJST MINUT ODMOR — USODA ČOKOLADE VISI NA AVIONU — LAHKO STRELJATE V LEPE ROŽE — IN ŠE MARSIKAJ

Vsi plakati umro na plankah, plotovih in zidovih. Tudi cirkuški. Toda nekega dne so jih šele nalepili. Bili so zelo veliki in raznobarvni in so obetali marsikaj zanimivega. Toda na žalost moram zapisati, da se je spet enkrat po dolgem času uresničil star pregovor: kjer veliko grmi, malo dežuje.

Za plakati so prišli cirkuški vozovi, veliki in mali, in najrazličnejše živali. In ta pisana menežarija se je skoro ves dan pretakala po celjskih ulicah. Koliko radovednih oči! Koliko!

Potem se je začelo tisto glavno. Za manj važnim pride vselej nekaj, kar je zelo važno. Celjani so si z navdušenjem ogledovali postavljanje šotora.

In vsega drugega. Prva predstava: skoraj celo Celje v cirkusu. Tudi druga predstava: vse zasedeno. Nabito (itd., vse predstave).

KAJ JE VAŽNEJŠE: TIGRI ALI SENDVIČI?

Ampak, prosim, glavnega ne smemo nikakor pozabiti: Celjani se vračajo razočarani iz cirkusa. Morda so pričakovali česa izrednega, kot v cirkuških romanih? Kdo ve. A s sporedom niso zadovoljni niti otroci. Vsak bo znal povedati: preveč konjskih plesov, naftaliniziranega baleta, (ki je vse kaj drugega kot balet), ponesrečenih duhovičenj, čeprav je konec koncev bilo še kaj takega, kar je bilo vredno občudovanja.

Le tisto prerivanje moža v belem med vrstami s pladnjem sendvičev je bilo čudovito. Marsikdo je prišel v resno zadrego: naj gledam tigra, ki skače skozi žareč obroč, ali tiste sendviče. »Senvić... senvić... je vpil mož in se prerival. Pravi cirkus. Sladoledar konkurira. Nekje napis KADITI PREPOVEDANO in cigaretni dim, ki visi nad sedeži. Po predstavi: licitacija najdenih predmetov.(!)

LAHKO SI OSEL, ČE ŽE HOČEŠ BITI!

Pravzaprav je resnica ta, da sta na tistem majhnem prostoru za Glazijo bila kar dva cirkusa. Tisti »ta pravi«, je bil pod šotorom, onega drugega, pred cirkusom, pa so prav duhovito poskrbeli Celjani. Sicer pa oprostite, ne rečem, da so bili vsi. Preveč posploševati res ne maram. To pa že ne.

Precej zanimivo je bilo v hišici »atomske senzacije«. Pa da smo si takoj na jasnem: na videz zapletene stvari so popolnoma enostavne. Človek nenadoma izgine. Moški se spremeni v žensko. Ali: nekdo se spremeni v osla. Čudež? Ne, kje pa! Samo duhovičenje s skritimi zrcali. Glavno je to, da se lahko vsakdo spremeni v trenutku v osla. In nekateri so to radi poskušali.

AVTO ZA 50 DINARJEV

Končno so prišli na svoj račun tudi vozniki avtomobilov — amaterji. In vsi tisti, ki so si že od nekdaj želeli avtomobila. Tu se je lahko vozil z njim vsakdo, ki je plačal 50 dinarjev. Seveda, samo za dve minuti. Nikogar ni motilo, da so bili to pravzaprav avtomobilčki. Niti zelo stare ljudi ne. Sicer pa je bilo veliko več gledalcev. Zelo so uživali, mnogo bolj kot tisti na avtomobilčkih, ki so se z iztegnjenimi vratovi zaletavali drug v drugega. Včasih je kdo ves čas prav vneto zadeval v obrobno desko. Sicer pa to ni najvažnejše. Samo da človek dve minuti udobno sedi. In da se čimprej znebi odvečnega denarja.

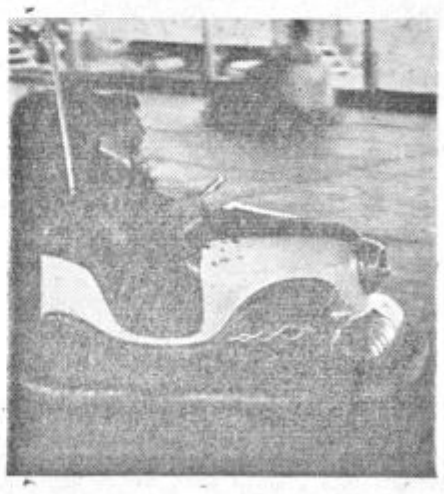

IN ZA SREČEN KONEC: SLOVO

Če pustim pripovedovanje o streljanju z zračno puško v rože in balone, o avionih, s katerimi si lahko prišel do čokolade, in o blatu, ki je abonirano pri vsakem takšnem direndaju, potem bi lahko končal. In če omenim še to, da je cirkus »Medrano« priredil posebno predstavo za vse celjske šole z zreduciranim sporedom (ne vem zakaj?), res ne bi imel več kaj napisati. Morda še to: zadnji dan so obiskali cirkus tudi mnogi ljudje iz okoliških krajev. Prišli so z avtobusi. To so izredne prilike. Takšna stvar je »poučna«. (Teaterski ljudje pa se morajo vozariti okoli. Kje je tu logika. Jaz je ne najdem. Mislim pa, da utone v cirkusu in podobnih prireditvah.)

Sicer pa, kaj bi se razburjali. Velikega šotora ni več. Ostalo je le blato in po plankah vise umrli plakati. Vsake stvari je enkrat konec Tudi cirkusa.

Svet je poln razburjanj, pravi pisatelj Fran Roš

»Še deček sem bil, ko sem zelo rad kaj napisal, zato so me sošolci v četrtem gimnazijskem razredu izbrali za urednika »Kvartanca«... je pripovedoval FRAN ROŠ, pisatelj, pesnik in mladinski dramatik.

Prvi dve njegovi črtici sta bili objavljeni v Domačem prijatelju 1914. leta in, je dodal, »svojega prvega honorarja sem bil deležen še v srebrnih kronah.« Med vojno mu je objavil Slovan (1917) dve pesmi, leto kasneje pa se je Roševo ime pojavilo tudi v Ljubljanskem Zvonu, katerega je tedaj urejeval Oton Župančič.

Po prvi vojni je Fran Roš objavil precej pesmi v Zvonu, glasilu Svobod, v Kresu, v mariborskem Zrnju, pozneje v Odmevih, in Obzorjih. Precej je objavljal tudi v časopisju, posebej celjskem, pa tudi v raznih mladinskih listih. Med obema vojnama so izšle tri njegove mladinske knjige: Medved Rjavček, Juretovo potovanje, in Dija (tudi v slovaškem prevodu), pa še vojna povest Zvesta četa. Po drugi vojni so mu tiskali komedijo Mokrodolci in pesniško zbirko Pesmi iz ječe in pregnanstva. Od mladinskih iger sta bili največkrat uprizorjeni Desetnica Alenčica ter Car Kozmijan.

Obiskal sem ga na domu, v prijazni hišici z vrtom, ki je verjetno v najmirnejšem delu našega mesta. Ko sem vstopil, se mi je zdela soba takšna, kakršne so pač vse sobe, a nekaj je bilo na njej drugačnega, bolj domačega. Ob zidu, pri vratih, je stala velika knjižna omara, polna knjig.

Ko sva sedla za neveliko rjavo mizo, mi je pisatelj Fran Roš najprej pripovedoval o svojem dosedanjem delu, o prvih objavah in literarnih poskusih, o knjigah, ki jih je izdal itd. Potem, ko je po daljšem pripovedovanju obmolknil, sem rekel: »Zanima me, zakaj ste pričeli pisati?«

Prižgal je novo cigareto in malo pomislil, češ »mlademu človeku je bil svet poln vznemirjenj: lepih in ob vojni tudi strahotnih. V begu dni bi si hotel vse ljubo obdržati in ujeti v neko podobo. Ob bridkem bi hotel glasno dramiti vest človeka in družbe, pri vsem tem pa meriti sebe in življenje. In navsezadnje je bil človeku, ki je trpel, dostikrat potreben beg v lepši, v pesniški svet, da se je mogel vrniti od njega v realnost bogatejši in krepkejši. Pa tudi — bilo nas je mnogo tovarišev, ki se nam je vsem sladko zdelo biti mlad in s širokokrajnim črnim klobukom podoben poetu, pa čeprav mu razganjajo srce vse radosti in muke sveta zase in za druge...«

Potem se je za nekaj hipov zazrl v čipkaste zavese na oknih in nadaljeval:

»NE ŠTEJEM SE MED KNJIŽEVNE LJUDI,

to moram čimprej jasno pribiti. Ne štejem se med tiste, ki so si v slovenski literarni zgodovini zagotovili kakšno vidno in trajno mesto! Toliko močan in ustvarjalen nisem znal ali nisem mogel biti. Tudi čas, kakršen je bil, in delo povsod drugje, sta me nenehno trgala iz zbranosti in mi izpodjedala sile,« je rekel, a vendar mu v mislih nisem potrdil teh njegovih besed. Skromnemu, kakršen je, ne gre za veliko ime, rad dela za ljudi, med katerimi živi, in to ga popolnoma zadovoljuje.

Potem je vzel v roke pismo, ki sem mu ga napisal dan poprej, (da bi lahko razmislil o vprašanjih, ki bi zanimala naše bralce) in prebral vprašanje: »Kako pišete? Tehnika vašega pisanja in kaj vam pisanje pomeni?« Potem je, ne da bi dosti premišljeval, rekel: »Pišem, ker se mi pač hoče kaj povedati še komu ter se tako sproščati. In ker ob razgledovanju v svetu in sebi, ob snovanju in upodabljanju doživetega lahko živim v nekem ognju, ki me najbolj koncentrira, polni in razgreva.

Četudi se ob čem rad nesmehnem in posmehnem, bi rad, da bi si ob nasmehu nas vseh nad majhnim in ozkim iskali pot k širšemu in večjemu. Ne bi smeli po nepotrebnem preveč zamujati na poti, odprti boljšemu človeku in novi socialistični družbi.

UMETNOST IMA NEDVOMNO DOLŽNOST:

v večnem znamenju humanizma in še do svojega posebnega časa in njegove družbe, ki se bori za pot naprej. Tu pa je še naša mladina in za njeno srečo odgovarja starejši rod. Nikoli ji ne bo mogel povedati dovolj vsega lepega in dobrega, kdor se bo pogovarjal z njo — in to velja tudi za tistega, ki piše zanjo.

TEHNIKA PISANJA?

Le malo mislim nanjo. Pišem, kakor se mi zdi, da mi način odrejata ideja in snov že kar sama, če sta seveda

dovolj močni. Če nista, bi se pisec le silil s stvarjo, ki ne more biti vredna življenja. Le delo, ki globoko prevzame ustvarjalca in si ga tako rekoč zasužnji, ga prisili h koncentraciji in mu zostri čute, da dobi predse sliko za sliko in besedo za besedo vsega, kar oblikuje. Pri tem dostikrat zablešče pred piscem novi, zanj samega nepričakovani momenti ob konfrontaciji elementov, ki jih je sam postavil na pozorišče. Pri tem je celo sam do neke mere utegnil postati gledalec.«

NEKAJ MISLI O SLOVENSKI PROZI

Potem sem ga vprašal, kaj misli o sodobni slovenski prozi in katera je, po njegovem mnenju, najboljša knjiga zadnje čase. Sploh me je zanimalo, kaj misli o današnjem literarnem ustvarjanju.

Na to vprašanje je odgovoril: »Avtorji precejšnejga dela sodobne slovenske proze so danes že starejši pisci, izmed teh cenim zlasti Potrča in zopet tudi Miška Kranjca. Med mlajšimi je z novelami močan in sočen Beno Zupančič. Med najmlajšimi so nekateri (tudi v drami!), kolikor jih pač jaz dojemam — preveč »moderni«, če morem to besedo rabiti tudi v pomenu tolikšne njihove svojstvenosti, da morejo biti dostopni le še redkemu bralcu — izbrancu.« Nato je dodal: »Resnično moderen, samosvoj in krepak pa se mi zdi mladi Žalčan Dane Debič v objavljenih odlomkih iz romana Neurje v dolini. Dragocenost mi pomenja knjiga Vipotnikovih pesmi po neposrednosti toplih učinkov.«

Potem, ko sva se pogovorila še o celjski reviji, kulturnih pomenkih in filmskem gledališču, sem ga vprašal s čim se trenutno največ ukvarja. Rekel je, da dela še na nekem posebnem področju. Kot član komisije za zbiranje zgodovinskega materiala iz NOV za mesto Celje in okraj dela že tretje leto pri sestavljanju knjig z zgodovino naše osvobodilne borbe.

KNJIGA HUMORESK IN ŠE KAJ

V Ljubljani pripravljajo predelano izdajo Roševega Medvedka Dija, pisatelj sam pa je pripravil tudi zbirko tridesetih humoresk, med katerimi je še mnogo novih, neobjavljenih. Lotil se je tudi zbirke mladinskih pesmi, pa tudi nove mladinske igre.

Dolgo uro mi je o vsem tem pripovedoval. Pravzaprav je povedal še mnogo več. A naj bo dovolj, čeprav sem trenutno zamolčal njegovo mnenje o celjski reviji, o čemer bomo pisali v eni naslednjih številk našega lista. Prijazno sva se poslovila. Čim bolj sem se bližal mestu tem več hrupa je bilo.

mk

Še en Don Juan ali Nenasitno srce

Ob primeri Diego Fabbrijevega Zapeljivca, 4. 4. 1957 v CG.

Režija: Herbert Grün; Scena: Sveta Jovanović; G. E. F. Simon: Janez Eržen; Katarina: Marija Goršičeva; Alina: Angelca Hlebcetova; Vilma: Mara Černetova.

Spreminjati repertoar in ga prilagajati okoliščinam ni zločin. Nasprotno. To je nujnost, ki bi jo morali stalno upoštevati. Zaradi tega dejstva pa še ne moremo z vsem navdušenjem sprejeti Fabbrijeve komedije. Resnica je sicer, da nam je med sodobno dramatiko ravno italijanska najmanj znana. Toda s Fabbrijevim Zapeljivcem smo dobili bled poblisk iz italijanskega gledališkega življenja in iz življenja določenih krogov več ali manj lahkožive Italije. Še daleč pa nismo prišli do tiste Italije, ki smo jo že videli v Sicovih filmih, Italije, o kateri je v nekaterih svojih delih Diego Fabbri sam. Videli smo nekaj, kar bi lahko vzporejali z aferami kakor je zadeva Montesi, čeprav niti najmanj krvavo in tragično, pač pa lahkotno duhovičenje v okrilju poligamskih teženj nezapeljivega zapeljivca.

Režiser in igralci so sledili tej lahkotnosti in niso iskali niti posebnih učinkov sentimentalne ali tragične dramatičnosti, niti niso bili površni, ko so predstavljali zelo površinski življenj nekega kroga ljudi. Pri italijanski trojici smo sicer pogrešali pravi italijanski temperament. Komedija, ki je v mnogih prizorih preračunana na italijansko zgovornost, je v izvedbi CG v teh prizorih ostala preveč v okolju domače konverzacije in zato na teh mestih preveč sentimentalna, čeprav bi te sentimentalnosti ne potrebovali. Kljub temu je bil pogovorni tekst lepo izveden, razločen in razumljiv.

Scenografove zamisli so prijetno poživele dejanje. Rešil je gibljivost prizorišč z lahkotno gibljivimi detajli, z detajli, ki so bili živi in slikoviti.

Igralci sami niso imeli težke naloge, a zato tudi niso pokazali kdo ve kakšne posebnosti. Janez Eržen je nastopil s presenetljivo svežo masko. Priznamo mu lahko, da je zelo solidno odigral vlogo vseh treh likov, toda še vedno ni povsem popravil drobne napake: nepotrebno in prepogosto dviganje obrvi. Bil je čeden zapeljivec, a lahko bi bil še malce bolj sproščen. Njegovi gibi so bili marsikje preveč zadržani. Njegovi najbolj uspeli prizori so bili samogovori in pogovori z občinstvom. Marija Goršičeva ni zapustila najglobljega vtisa. Posebej spočetka je bila precej medla soproga, šele akcija v razvoju komedije same ji je dala impulz in ko se je razživela, je bila zelo prijetna. Prizori med Hlebcetovo in Erženom so imeli največ odvečnega sentimentalizma. Hlebcetova je bila sicer prijetna neugnanka z mladostno neizkušenostjo, a temu motivu nasprotna je bila njena preveč resna interpretacija. Mara Černetova je rešila lik razuzdane manekenke, ruske emigrantke, z močno razgibanim hotenjem izkušene ženske, ki ne hlasta v prazno in zna najbolj trezno presojati koristi in prednosti življenja. Ničemur se ne odreka po nepotrebnem, niti po značaju niti po interpretaciji vloge.

Scenske improvizacije na klavirju je prijetno in primerno izvedla Breda Rajhova.

Fabbrijev Zapeljivec je v CG predstavl komad, ki bi ga imenovali dober »zasilni izhod«, a pravega mesta v repertoarju vendar ne zavzema in ga ne moremo šteti med posebne dosežke. Res je solidno izveden, ne prelahak in ne pretežak, a povsem se ne moremo z njim zadovoljiti.

Bert Zavodnik

Izobraževalne in vzgojne naloge »SVOBOD«

(Nadaljevanje in konec)

NAŠIM KNJIŽNICAM JE POSVETITI MNOGO VEČ SKRBI KAKOR SEDAJ

Vprašanje knjižničarstva je najože povezano z vsemi vejami izobraževanja in kulturnega dviga naših delovnih ljudi. Zato moramo našim knjižnicam posvetiti vedno večjo skrb. Tu se postavlja v ospredje predvsem vprašanje materialne plati naših knjižnic in kadrovsko vprašanje.

Nekatere knjižnice hirajo, ker ne prejemajo novih knjig in zaradi tega število bralcev pada. Knjižnica je le tedaj sposobna življenja, če dobiva tudi nove knjige. Pri omenjenih sredstvih je treba kar najbolj smotrno ravnati z dotacijami in svetovati tudi šolam, naj nabavljajo predvsem strokovno literaturo. Leposlovne knjige, ki jih imajo, pa naj dajo na razpolago ljudski knjižnici. Delo v knjižnicah je vzgojno in usmerjevalno. Knjižničar mora biti tudi svetovalec in mora vedeti, s katero knjigo bo pri bralcu največ dosegel in katera knjiga je primerna mlademu človeku, katera za učence v šolski dobi in katera za odrasle člane. Za to delo niso vsi v enaki meri usposobljeni. Samo dobra volja in požrtvovalnost ne zmoreta vsega.

Naša skrb mora biti, da knjižničarjem pomagamo, da formiramo pri okrajnem svetu in pri občinskih svetih komisije kot instruktorsko telo, ki naj pomaga in svetuje našim knjižnicam. Organizirajo naj krajše tečaje in posvetovanja za knjižničarje in pomagajo pri oblastvenih forumih zainteresirati za upravičene potrebe teh knjižnic.

S sodelovanjem z učiteljiščem, ki lahko zainteresira dijake, da se specializirajo za delo v knjižnicah, bomo tudi dobili nove moči, saj že danes učiteljski kader v veliki meri opravlja to nalogo.

NA NAŠE ODRE NAPREDNA DELA. — VPRAŠANJE REŽISERJEV

Za dramatsko dejavnost oziroma za našo odrsko dejavnost, ki najbolj priteguje občinstvo, moramo poskrbeti, da bodo društva imela primerna dela in predvsem sposobne režiserje.

V Celju naj prevzame Delavski oder vlogo vodilnega organizatorja in svetovalca za ostala društva.

Vsa skrb naj bo posvečena naprednemu repertoarju, ki naj upošteva lokalne in igralske možnosti.

Vsak režiser naj vzgaja ob svojem delu pomožnega režiserja, ki se uči ob organiziranju in režiranju in se tako usposablja za samostojno delo. Le tako bomo odpravili veliko oviro — pomanjkanje režiserjev. Tudi v tem pogledu lahko v Celju prakticirajo dijaki učiteljišča in se tako specializirajo za dramsko dejavnost.

V Celju je treba urediti prostor za Delavski oder in za izposojevalnico potrebnih rekvizitov. To nalogo naj bi prevzel prosvetni servis, ki bo skrbel za primerno literaturo in tudi sicer svetoval pri raznih oblikah prosvetnega dela. Prav tako bo prosvetni servis lahko skrbel za ves notni material in drugo literaturo za naše pevske zbore.

GLASBENA DEJAVNOST. — VPRAŠANJE PEVOVODIJ.

Naši pevski zbori so dolžni dati poudarka naši borbeni, delavski in napredni pesmi, pri tem pa naj zajemajo tudi iz zakladnice našega narodnega bogastva. V naši pevski kulturi moramo dvigati zahtevnost in zato je še posebej važna izmenjava izkušenj naših pevovodij. Pomanjkanje pevovodij bomo prav tako odpravili, če se naslonimo na lastne sile. Pevovodje naj tudi odslej sodelujejo in prirejajo naj se krajši pevovodski tečaji. Kot že omenjeno, bo tudi tu prosvetni servis lahko mnogo pomagal.

POPULARIZACIJA IN KRITIKA DELA NAŠIH DRUŠTEV

Velika vnema in požrtvovalnost naših ljudi, ki se udejstvujejo v ljudsko prosvetnem delu, zasluži vse priznanje. Zato je potrebno, da o tem spregovorimo v našem tisku in radiu. Prav tako mora vse delo naših pevskih zborov, naših dramskih nastopov in raznih drugih prirediteljev spremljati dobronamerna konstruktivna kritika, ki naj upošteva vse uspehe, vzpodbuja, svetuje, pa tudi pokaže na pomanjkljivosti in napake.

Le ob dobri in stvarni kritiki bo čut odgovornosti rasel in bo naše delo imelo uspeh.

NAŠ DELEŽ PRI RAZLIČNIH PROSLAVAH. FESTIVALI — OBRAČUN NAŠEGA DELA IN MANIFESTACIJA NAŠE POLITIČNE ZAVESTI.

S primerno počastitvijo z ljudskoprosvetnimi prireditvami lahko damo primernega poudarka važnim dogodkom iz naše preteklosti in našega boja za napredek. Razne prireditve ob priliki jubilejev naših velikih političnih in kulturnih borcev lahko le-te ljudem še prav posebno približajo, kakor na primer Cankarjeva proslava, Aškerčeva 100-letnica, itd.

Festivali pa naj bodo obračun celotnega ljudskoprosvetnega in kulturnega dela in manifestacija naše politične zrelosti. Ob takih prilikah nastopajo vse panoge dejavnosti od pevskih zborov, raznih razstav do akademij in raznih dramatskih nastopov.

PROSLAVA 40-LETNICE OKTOBRSKE REVOLUCIJE

Pred nami je 40-letnica velike oktobrske revolucije, zato je treba takoj pričeti s pripravami, da jo bomo kar najbolj svečano proslavili. Iz naših nastopov in prireditev naj izzveni, da smo vredni nasledniki velikih Leninovih idej in borci za nove čase.

OSNOVNE NALOGE OKRAJNEGA IN OBČINSKIH SVETOV

Pomanjkanje kadrov, o katerem stalno govorimo, bo odpadlo, če bo naše delo smotrno in pravilno razvijano, saj rastejo ljudje in talenti v delu samem.

Celotna skrb okrajnega sveta in občinskih svetov naj bo, da v smislu smernic kongresa Svobod in prosvetnih društev na Jesenicah skrbijo za uspešno razvijanje vsega dela v posameznih vejah, da pomagajo posameznim društvom in usmerjajo njihovo dejavnost v napredno sodobno smer. Pri tem naj pomagajo razvijati kar najbolj različne oblike, ki so primerne potrebam in sposobnostim ljudi.

S stališčem, ki ga je osvojila skupščina do ostalih vprašanj, kakor: organizacijska utrditev društev in občinskih svetov, članstvo in članarina, literatura, vprašanje društvenih prostorov in drugo, bodo društva seznanjena s posebno okrožnico okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev.

Bo celjska revija večno utopija?

Revij imamo v Sloveniji dovolj, a če odštejemo tiste, ki izhajajo v Ljubljani, ostanejo mariborska Nova obzorja, koprski Bori, prekmurski Svet ob Muri in sedaj pripravljajo v Kranju dvomesečno revijo Gorenjska. TO DOKAZUJE, DA SMO CELJANI SPET ZADNJI.

Če upoštevamo vse faktorje družbenega razvoja, lahko rečemo, da je v Celju revija nujno potrebna. Celjska revija se po vsebini, obliki in izhajanju ne bi mogla dosti razlikovati od ustaljenega obrazca slovenskih revij. Vsebinsko bi zajela gospodarsko, družbeno, filozofsko-idejno, beletristično, gledališko, glasbeno, likovno, esejistično in informativno-glosistično področje. S to vsebino bi bila določena tudi že oblika, obseg pa bi začrtal krog sodelavcev. Sodelavci revije bi bili celjski gospodarstveniki, politiki in kulturni delavci, po potrebi pa tudi razni drugi sodelavci. Razen tega bi revija imela občasno prilogo za prispevke srednješolske in druge celjske mladine.

Revija bi imela poudarek na družbeno kulturno prosvetnem življenju celjskega okraja. Zato bi vanjo sprejemali dela sodelavcev izven celjskega okraja s pridržkom, da so za življenje pri nas pomembna.

Ker se je ob raznih priložnostih v določenih celjskih krogih že večkrat sprožilo vprašanje v reviji, se nam zdi potrebno, da bi dobili na to vprašanje zaključen odgovor. Zato prosimo vse, da nam odgovorite na nekatera vprašanja, , ki bi pojasnila odnos večjega števila ljudi do možnosti in potreb po celjski reviji:

1. Mislite, da bi bila revija v Celju potrebna?

2. Če bi bila potrebna, kakšna naj bi bila po vsebini, obliki in izhajanju?

3. Kaj sodite o zmožnostih in številu sodelavcev?

4. Vaše posebne misli, pomisleki, predlogi in nasveti?

5. Ali bi bili naročnik ali bralec celjske revije?

6. Kakšen naslov predlagate?

Naše pojasnilo naj služi le kot osnova. V odgovorih na vprašanja želimo, da ljudje s posameznih področij in vsi drugi bolj natanko opredelijo vsebinske in oblikovne probleme revije, in tako določijo posamezne rubrike.

Prosimo vas, da nam odgovorite na vprašanja v roku štirinajstih dni in da kljub dosedanjim neuspehom ne izgubite vere v to, da bo v prihodnje vendarle mogoče izoblikovati celjsko revijo. Odgovore pošljite na uredništvo našega lista pod šifro »Celjska revija«.

Uspešen zaključek Kmetijsko-gospodarske šole v Braslovčah

Z zaključnimi izpiti v soboto, dne 6. aprila so učenke in učenci KGŠ v Braslovčah dokazali, da so se v dveh letih naučili mnogo lepega in koristnega. Med 17 absolventi II. letnika je opravilo izpit 7 z odličnim, 8 s prav dobrim in 2 z dobrim uspehom. Predsednik izpitne komisije, tov. Ernest Žvar, se je v imenu Okrajne zadružne zveze zahvalil predavateljem za njihov trud, učencem pa izrekel pohvalo in priznanje. Odličnjaki so bili nagrajeni s praktičnim kmetijskim orodjem, vsi ostali pa s poučnimi strokovnimi knjigami.

Da ta kmetijsko-gospodarska šola vsako leto dosega tako dobre uspehe, je brez dvoma tudi zasluga njenega skrbnega šolskega odbora, predvsem pa požrtvovalnega šolskega upravitelja Franceta Kolarja.

»OD VODNIKA DO DANES« RECITACIJSKI VEČER CELJSKIH UČITELJIŠČNIKOV

Učiteljiščna mladinska sekcija društva »Svobode« bo v soboto v dvorani Delavskega odra (kino Dom) priredila recitacijski večer pod naslovom »Od Vodnika do danes«. To bo brez dvoma zanimiv in kvalitetno dober sprehod skozi slovensko poezijo od njenih začetkov do današnjih dni.

Mladi recitatorji vabijo k udeležbi, ki jo toplo priporočamo vsem ljubiteljem slovenske besede v rimi. Vstopnice prodajajo v »Kristaliji«.

»SKLADIŠČNIKA«

ki je vešč tudi prodaje kmetijskih pridelkov ter nabav, sprejmemo takoj.

Mestna vrtnarija Celje.

CELJSKA TISKARNA CELJE

išče za svojega uslužbenca, tiskarskega strojnika *meblirano sobo v Celju*. Zaželena je soba in hrana, lahko tudi brez hrane. Ponudbe sporočite na upravo tiskarne.

ŽIVLJENJE na NAŠI VASI

Veselje do kmečkega poklica je med mladino vedno večje...

(Razgovor z tovarišem Jožetom Borštnerjem)

Obrnili smo se na predsednika Okrajnega odbora mladih zadružnikov tov. Jožeta Borštnerja, ki nam je o delu aktivov mladih zadružnikov povedal naslednje zanimive stvari:

2530 ČLANOV V 70 AKTIVIH MLADIH ZADRUŽNIKOV

V okraju se je število članstva in aktivov mladih zadružnikov močno okrepilo. Za razliko od prejšnjega leta, ko so ti aktivi imeli še bolj simbolične naloge, so letos v teh aktivih storili že neprimerno več konkretnih akcij. Lani je bilo okoli 350 kmetijskih akcij, letos pa že nad 1500. Te akcije so bodisi kolektivne, ali pa tudi individualne. Skupne akcije so skrb za uspešno delo kmetijskih nadaljevalnih šol, obdelovanje in preizkusi na površinah, ki so jim določene, nadalje tekmovanja v košnjah, žetvi, pogozdovanju, obiski na razstavah itd.

DEKLETA SE BOLJE ODREŽEJO KOT FANTJE...

To je ravno najbolj zanimivo, da so dekleta »vtaknila fante v koš. Tam kjer so dekleta predsedniki aktivov, se v večini primerov delo bolje razvija, kot v drugih aktivih, ki jih vodijo fantje. Sicer pa že sestav članstva dovolj zgovorno dokazuje nadmoč »nežnega spola«. Nad 60% vseh članov so dekleta. Izgleda, da so dekleta organizacijo mladih zadružnikov bolj resno vzela, sicer pa s tem ni rečeno, da so fantje popolnoma zanič. Res je samo, da so dekleta boljša, četudi fantje niso slabi.

MLADI ZADRUŽNIKI — EKSPERIMENTATORJI

Nekateri aktivi so od površin splošnega ljudskega premoženja dobili v obdelovanje njive ali drugačne kmetijske površine. Na teh površinah mladi zadružniki uveljavljajo pridobljeno teoretično znanje. V Braslovčah so na primer mladi zadružniki uredili hmeljsko žičnico popolnoma novega tipa — angleški način, ki daje od 20 do 30% večji pridelek. Za uspehe na tem hmeljišču se ne zanimajo samo bližnji hmeljarji, temveč celo Hmeljarski inštitut v Žalcu. Na Kozjanskem se mladina ogreva za sajenje jagodičevja, predvsem črnega ribezla. Nekatere zadruge so dale aktivom tudi precejšnja denarna sredstva. V Savinjski dolini niso redki primeri, ko mladi zadružniki v aktivih razpolagajo tudi z 20 do 30.000 dinarjev subvencije. V razvitejših kmetijskih predelih je njihovo delo usmerjeno naravnost v kmetijsko proizvodnjo, v drugih krajih pa so se začetki delovanja pokazali tudi na področju kulturnoprosvetnega delovanja, kot na primer na Kozjanskem. Toda tudi tu bodo prej ali slej začeli posegati v področje naprednejšega kmetovanja.

Po Savinjski dolini gradijo mladi zadružniki žičnice, ustanavljajo traktorske tečaje, pripravljajo se na gradnjo sušilnic itd.

AKTIVI SO SI ŽE PRIDOBILI ZAUPANJE...

Čeravno delajo šele dobro leto, so že prebili led. Mladi zadružniki so s svojim delom dobili zaupanje zadrug, staršev. Vsi z veseljem gledajo na razvoj te organizacije, zlasti še, ker se vedno bolj opaža, da zanimanje za delo pri kmečki mladini vedno bolj raste in da je vedno manj teženj bežanja iz kmetijstva v industrijo.

Toda povsod ni tako. So primeri, ko razdiralni elementi uničujejo to mlado rast. Na primer na Vranskem, kjer je aktiv kazal odlične rezultate, so se našli ljudje, ki so z klevetniškimi parolami o »začetkih novih skupnih kotlov« omajali voljo in prizadevanje mladih ljudi. Toda prepričani smo, da je ta nenadni udarec samo za trenutek zavrl delo mladih zadružnikov. Mladi ljudje so toliko pametni, da ne bodo poslušali teh zlonamerneže in njihovih izmišljenih parol. Tudi mladina pozna pregovore. Eden izmed teh se glasi: »psi lajajo, karavana gre dalje.«

Veliko dela bodo opravili aktivi mladih zadružnikov. Mladina se bo v raznih akcijah mnogo naučila. Trije aktivi so pred dnevi očistili drevje na posestvu partizanske družine Dobrotinškov v Vojniku. Bili so to mladi ljudje iz Vojnika, Strmeca in Frankolovega. Ko so končali, so videli, kako naj izgleda urejen sadovnjak. Mladina bo obdelovala svoje njive, gradila gozdne poti, pogozdovala goličave, pri vsem tem bo dajala prispevke k rasti naše gospodarske moči, učila se bo in hkrati z delom zaslužila sredstva za potrebe aktivov, ki morajo imeti strokovne knjižnice, sredstva za ekskurzije itd.

Mladini se vrača veselje do kmečkega poklica. Mladina je navdušena nad tem, da bi bolje gospodarila in bolje živela. Kaj hočemo še več?

Zadruga v Ljubečni najmočnejša v celjski občini

Pred dnevi je bil v Ljubečni redni občni zbor KZ. Zadružniki so bili zadovoljni z delom v preteklem letu, saj je zadruga prikazala lep finančni uspeh. Z organiziranim odkupom gozdnih sadežev, lesa in ostalih poljskih pridelkov je zadruga ustvarila okoli 6 milijonov dobička. Danes je zadruga najmočnejša v celjski občini.

Pospeševalni odbori zadruge so vložili v delo mnogo truda, predvsem živinorejski odsek, ki je nabavil kmetovalcem nad 40 plemenskih svinj in skrbel za selekcijo tudi pri govejí živini. V preteklem letu je bilo odkupljeno za 9 milijonov din klavne živine. Precejšen je bil tudi odkup mleka.

Sadjarski odbor si prizadeva z vstrajnim škropljenjem izboljšati sadjarstvo. Hmeljarski odbor pa si je zadal nalogo izsušiti zamočvirjene predele Spodnjih Trnovelj in jih zasaditi s hmeljem. Poljedelski odsek je s sodelovanjem mladih zadružnikov lani opravil razne gnojilne poizkuse.

Kot vidimo, ima zadruga precej pospeševalnih odsekov in tudi aktivnih mladih zadružnikov, nima pa aktiva žena zadružnic in bi zato zadrugi priporočili, da ga ustanovi.

Letos je KZ začela z gradnjo hmeljske sušilnice, prosvetne dvorane, trgovskega lokala in upravnih prostorov.

ZADRUGA V BRASLOVČAH DOBI NOVO SKLADIŠČE

Pred kratkim je bil v Celju odobren osnutek za ureditev skladišča KZ Braslovče. Novo skladišče bo pridobilo precejšen prostor. V prostoru, kjer bo skladišče, so predvideni tudi prostori za gospodinjske tečaje, uredili pa bodo tudi vse potrebne sanitarije

NOVE OSEMENJEVALNE POSTAJE

V bivšem šoštanjskem okraju so bile osemenjevalne postaje do nedavnega samo v Zgornji Savinjski dolini. S prvim aprilom pa se je začelo osemenjevanje krav tudi v Saleški dolini in to v Velenju, Šoštanju, Topolščici in v Šmartnem ob Paki. Osemenjevanje bo vsak delavnik popoldne. Kmetje so z zadovoljstvom sprejeli ta ukrep.

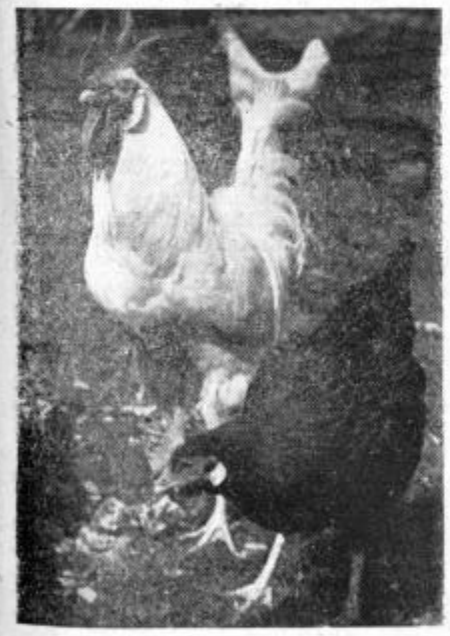

Mar ni ponosen tale gizdalin med svojimi putami?

CELJSKI TEDNIK

V VSAKO HIŠO!

VAŽNO NAROČILO NAŠIM NAROČNIKOM

Ker do letošnjega marca še nismo izterjali naročnine po pismonoših, kot smo to storili doslej, prosimo in opozarjamo vse dolžnike, da nam naročnino nemudoma poravnajo po položnici na naš tekoči račun pri Mestni hranilnici štev. 620-606-1-T-266.

Naročnino naj poravnajo vsi naročniki, ki jo dolgujejo še za lansko leto in vsi tisti novi naročniki, ki so se na list naročili konec decembra 1956 ali pa letos, sicer ne bodo prišli v poštev pri žrebanju prvomajskih nagrad.

Letna naročnina znaša 500 din, za pol leta 250 din, za četrt leta 125 din.

Denar nakažite po denarni nakaznici ali pa kupite na pošti položnico.

Vsem tistim naročnikom, ki ne bodo poravnali naročnine do konca aprila 1957, bomo list ukinili.

Uprava
CELJSKEGA TEDNIKA
Celje

POZIV!

Taksne zavezance iz območja občine Žalec, ki posedujejo taksi podvržene predmete (vprežna vozila, vprežno živino, pse, predmete za proizvodno in hibridno trto), pa teh predmetov v letu 1957 niso prijavili v rednem roku, pozivamo, da jih prijavijo v podaljšanem roku do 25. aprila 1957.

One taksne zavezance, ki so predmete prijavili, takse pa v rednem roku za leto 1957 še niso plačali, pozivamo, da predpisano takso poravnajo v podaljšanem roku do 25. aprila 1957.

Kdor taksi podvrženih predmetov v podaljšanem roku ne bo prijavil, ali že predpisano takso ne bo plačal, mu bo predpisana 50% povišana taksa.

Prijave so na razpolago pri krajevnih uradih ali pa pri Upravi za dohodke Občinskega ljudskega odbora v Žalcu.

Uprava za dohodke
Občinskega ljudskega odbora Žalec

NAŠ RAZGOVOR

Prodajalci cigaret

Zmanjkalo mi je cigaret, zato sem mimogrede stopil v dežurno trafiko v Prešernovi ulici. Mnogo ljudi je bilo. Ta je želel cigarete, drugi časopis, znamko in razglednico. Prodajalka je hitela. Vedno več in več jih je bilo. Končno sem prišel na vrsto tudi jaz.

DEŽURNA TRAFIKA, PREŠERNOVA ULICA — PRODAJALKA: SLAVKA GRILEC

»Bodite tako prijazni in mi povejte katerih cigaret Celjani največ pokadijo?«

»Kolikor sem opazila, je največje povpraševanje za ljubljansko Zeto, Dravo in Moravo.«

Marsikomu je že prav prišlo, da je trafika v Prešernovi ulici odprta od jutra do noči...

»Vidim, da prodajate tudi časopise.«

»Pri nas dobite skoraj vse časopise od Ljudske pravice, Slovenskega poročevalca, Pavlihe, Celjskega tednika do ostalih jugoslovanskih časopisov in revij. Poleg tega prodajamo znamke, srečke, vrednotnice in razglednice.« Tudi sam sem opazil, da so skoraj z vsem založeni, saj imajo na zalogi celo »V krempljih inkvizicije.«

»Kdaj je promet največji?«

»Okoli prvega in petnajstega v mesecu.«

»To je dežurna trafika, kako imate razdeljen delovni čas?«

»Zjutraj od 6. do 13. ure in od 13. do 20. ure zvečer.«

»Kupil sem škatlico Morave in odšel. Stvar me je pričela zanimati, zato sem obiskal še tri druge trafike.

TRAFIKA V STANETOVI ULICI — PRODAJALKA: BREČKO JOŽEFA

»Koliko cigaret prodate dnevno?«

»Točno vam ne bi odgovorila, povprečje je pa tako: Zeta 3 kg, Drava 3 kg in Moravo 1 kg.

Hotel sem oditi, toda oko mi je obstalo na živopisani čestitki za Novo leto. Naj bo, čeprav je pozna.

TRAFIKA V PASAŽI PREŠERNOVE ULICE — PRODAJALKA: HITI DRAGA

»Dovolite nekaj vprašanj?«

»Prosim.«

»Katerih cigaret prodate največ?«

»Zeta, Ibar in Sarajka.«

»Ob kateri uri imate največ nakupovalcev?«

»To je različno, mislim, da jih je največ od 8. do 11. ure dopoldan.«

»Pri vas ne prodajate časopisov?«

»Trafika je last sarajevske tobačne tovarne, zato lahko prodajamo samo cigarete.«

DRUGA TRAFIKA V STANETOVI ULICI — PRODAJALEC: ŠOŠTAREC ŠTEFAN

Ta trafika me je presenetila. V njej je zelo malo svetlobe. Ena sama žarnica osvetljuje ves prostor. Dnevna svetloba je zelo slaba in tudi oprema ni najboljša. Mislim, da ni prijetno prebiti ves dan v takšnem prostoru. Zato sem prodajalca povprašal — po njegovem delovnem času.

»Stanujem na Polulah in ob 6. uri moram biti že tukaj. Delam do 11. ure dopoldan, potem grem na kosilo. Ob 15. uri ponovno odprem prodajalno in je odprta do 18. ure. Skupno prehodim deset kilometrov na dan.«

»Z drugimi besedami — za to porabite dve uri prostega časa?!

ŽENA IN DOM

IZŠEL BO ZBORNIK O DELU ŽENA V NOB

Nedavno so bile po vseh okrajih naše republike osnovane komisije, ki bodo vodile priprave za zbiranje materiala o delu žena v narodnoosvobodilni borbi. Te dni so bile tudi po vseh občinskih ljudskih odborih sklicane seje, na katerih so izvolili širši odbor, ki bo vodil priprave za zbiranje tovrstnega materiala. Postavljene bodo tudi komisije po terenih, ki bodo povezane z občinsko komisijo ZB. V okrajno komisijo so pritegnjeni predvsem ljudje, ki že ves čas po osvoboditvi delajo na zbiranju zgodovinskega materiala, v oddelku NOB, člani ZB, ženskih društev in drugi.

Ko bo zbran in obdelan ves material — predvideno je 8. marca prihodnjega leta — bo izšel zbornik o delu žena v narodnoosvobodilni borbi, ki bo obsegal več zvezkov in bo razdeljen po pokrajinah (Štajerska, Dolenjska, Gorenjska, Primorska). Zajemal bo delo in borbo žena že pred drugo svetovno vojno, predvsem pa delo med NOB. Zbiralci bodo morali poseči prav v prve početke naprednega gibanja in opisovati žene, ki so bile prve v odborih OF, kurirke, borke, aktivistke itd. Treba bo poiskati tudi razno literaturo, ki govori o delu žena med NOB, kam so zahajale na sestanke in konference, o partizanskih javkah, tehniki, kjer so sodelovale žene. Opisati bo treba življenje v zaporih in mučenje v koncentracijskih taboriščih in življenje mater, ki so dale več sinov in hčera za svobodo itd.

Pri zbiranju in obdelavi tega materiala bo treba predvsem paziti na dokumentarnost in doslednjo točnost v opisovanju ljudi, dela, krajev itd. Zelo zaželjene bodo tudi razne slike iz teh časov, ki prikazujejo žene kot aktivistke, borke in interniranke.

Okrajna komisija priporoča, da bi bilo treba z zbiranjem tega materiala kar pohiteti, ker bo dokončna obdelava za pripravo zbornika terjala še mnogo časa.

ŽENA IN RITMIČNE VAJE

Mnoge žene nimajo niti časa, niti denarja, da bi obiskovale plesne šole, ritmične vaje, telovadbo itd. A vsaka žena bi bila rada lepa in gibčna. Gibčnost pa lahko vsaka od vas doseže brez posebnega napora.

Takoj ko se zjutraj zbudite, skočite iz postelje. Lenarjenje v postelji napravi človeka čemernega in trudnega.

Odprite okna na stežaj in potegnite zrak globoko vase, da se pljuča dobro prezračijo. Postiljajnje postelj, brisanje prahu, snaženje oken itd., so izvrstne vaje za gibčnost telesa. Telo se pri teh opravkih dobro pretegne. Pometanje in loščenje parketov nadomešča vaje trupa, ki so posebno zdrave za boke in noge. Čepe označite stole in mizne noge, ker vam gibi v čepečem stanju krepijo spodnji život in prebavne organe.

Vsa težka dela si lajšajte z globokim dihanjem. Nikoli ne stojte dolgo na istem mestu. Stanje povzroča slabo držo, prehitro utrujenost in pospešuje krčne žile. Pomivanje, likanje, pripravljanje zelenjave in podobno, opravite sede, da se vam telo spočije. Stanje z upognjenim hrbtom je za vsako ženo skrajno nezdravo. Pri taki drži se pljuča in želodec nenaravno stiskajo. Spomnite se tega, kadar imate »veliko žehto«. Vzravnajte se in nekajkrat globoko vzdihnite. Hoja po stopnicah navzgor krepi srce in pljuča, obenem pa ugodno vpliva na mišičevje v nogah, bedrih in trebuhu. Pretirana hitra hoja po stopnicah ni priporočljiva. Hodite tako, da boste vedno enakomerno dihale. Po ulicah stopajte hitro, ker počasna hoja bolj utruja. Nošnja košar in torb je zdrava, samo da si težo enakomerno razdelite na obe roki.

Tako ima lahko vsaka žena v svojem gospodinjstvu dovolj telovadbe in ritmičnih vaj, ki so potrebne za nego telesa.

DROBNI NASVETI

Stekleno posodo boste najlepše očistile, če boste v topli vodi raztopile belo kredo v prahu in tekočini pridale nekoliko vinskega kisa.

*

Usnjene rokavice svetle barve lepo očistimo z navadno pšenično moko.

*

Glavobol boste hitro in uspešno zdravili, če izcedite nekoliko limonovega soka v skodelico črne kave in to popijete.

*

Zlat nakit dobi spet svoj sijaj, če ga pustite nekaj časa stati v milnici, v kateri ste stopile tudi nekaj sode bikarbone. Nakit izperite nato še s čisto vodo.

iz Celja in zaledja

Fantazija v pastelnih barvah

Preteklo nedeljo je bilo v prostorih Narodnega doma ogledno česanje pričesk, ki ga je organiziral celjski Klub damskih frizerjev pod pokroviteljstvom drogerije Vesna«.

Posrečen lokalpatriotski model — Friderikov stolp zgrajen iz las. Modela verjetno ne bomo nikoli videli na celjskih ulicah.

Med drugimi so se te revije udeležili tudi zastopniki gospodarskih in političnih organizacij, predstavniki frizerskih klubov iz Ljubljane, Maribora in Zagreba ter tovarne kozmetičnih izdelkov Ilirija iz Ljubljane in Neve iz Zagreba.

Poleg dvajsetih članov kluba, pomočnikov in mojstrov, so na oglednem česanju sodelovali tudi vajenci frizerske stroke celjskega okraja, ki so se posebno izkazali s čistočo dela, česali pa so dnevne pričeske. Revija pričesk je bila prva te vrste v Celju. Klub frizerjev jo je organiziral zato, da bi prikazal Celjanom bogate registre najrazličnejših vrst fantazijskih pričesk obenem pa, opraviči svoj obstoj.

V nabito polni dvorani so frizerji celjskega okraja česali večerne in fantazijske pričeske. Dnevne pričeske vajencev so se odlikovale prav zaradi najraznovrstnejših linij: dunajski šopek, danndy, harlekim, romanca itd. V večernih pričeskah so bili vpleteni med lase svetleči kamenčki, razno perje, diademi, perle itd., fantazijske pričeske pa so bile prebogate nians pastelnih barv. (Pri teh so bili okraski iz las.)

Za ilustracijo navajamo imena fantazijskih pričesk: Friderikov stolp, Štiričetrtinski takt (česal. Frajle), Ribič ob Savinji, Palma, Cvet lokvanja, (Lorbek), Cvetoča pomlad (Velenje), abtsraktne fantazije (Žalec in Rogatec), Baletka (Ster), Sneguljčica in Mačeha (Vozlič), Park, Cvetoča pomlad z nevihto (Grobelnik), Gobe po dežju (Štuklek), Kača (Šentpavel).

Prireditev oglednega česanja pričesk, ki si jo je ogledalo okoli pet sto petdeset ljudi, je povsem uspela in Celjani oprostite, predvsem Celjanke!) si prav gotovo še žele podobnih presenečenj.

Lepše in cenejše obleke

KONFEKCIJA PO MERI

Zadnje dni v tem mesecu bo v Celju odprta nova trgovina za konfekcijo. Odpira jo Tovarna konfekcije »Partizan« iz Beograda. Nova trgovina ne bo samo nova, temveč prinaša tudi nekaj novega:

Konfekcija v svetu je ponekod dosegla že višek. V Ameriki na primer nosijo ljudje pretežno konfekcijske obleke in perilo. Tudi pri nas je precej konfekcijskih tovarn, toda le ena se je doslej domislila, da mora biti konfekcija enako kvalitetna, kot obleke izdelane v obrtnih delavnicah.

»Partizan« v Beogradu je tovarna, ki zaposluje nad 1600 ljudi. Poleg tega ima po vsej državi 112 podružnic, 113 bo v Celju, ki bo zaenkrat edina v Sloveniji. Tovarna izdeluje moško, žensko in otroško konfekcijo ter perilo. Toda kako? Izdeluje jo iz najboljšega blaga, kar je pri naši konfekciji redkost, seveda ima tudi cenejše blago, in kar je najvažnejše — kupec dobi obleko po meri. Kako to delajo. Podružnice imajo svoje krojače, ki obleko brezplačno popravijo, da je kupcu kot ulita.

V Celju zaenkrat ne bo več krojačev kot eden, toda sčasoma jih bo več. Obleke bodo pošiljali napol izgotovljene. Tu jih bodo kupci pomerili, krojači jih bodo v najkrajšem času zgotovili, toda cena se ne bo v ničemer razlikovala od ostalih, konfekcijsko zgotovljenih oblek.

Nova, moderno urejena trgovina bo na Trgu V. kongresa v bivšem lokalu »Kristalije«, odprli jo bodo 29. aprila. Na ta dan bo podjetje v dvorani bivšega kina »Dom« priredilo tudi modno revijo, dva dni poprej pa bodo vsak večer nastopali člani folklorne skupine podjetja »Partizan« iz Beograda.

MALI PRAZNIK DRUŠTVA ESPERANTISTOV

Celjsko esperantsko društvo je preteklo soboto slavilo lep dogodek. Zaključili so seminar za pripravo novih članov za izpit o znanju mednarodnega jezika Esperanto, ki je trajal štiri mesece. V tem seminarju so kandidate za izpit poučevali poleg konverzacije tudi o esperantski literaturi, strukturi esperantskega gibanja in o zgodovini in problemu mednarodnega jezika.

Ob zaključku seminarja je pristopilo k izpitu 20 kandidatov. Izpitna komisija »Jezikovnega inštituta pri Zvezi Esperantistov Slovenije« je pri podelitvi diplom izrekla posebno pohvalo marljivemu prizadevanju tečajnikov, ki so pokazali prav lepe uspehe, bili sposobni v mednarodnem jeziku opisovati praktično najrazličnejše teme iz vsakdanjega življenja, prevajati iz slovenščine raznovrstno čtivo tudi iz dnevnega časopisja ali literature. S tem so dokazali, da so se usposobili za prevajalce. Po svečani razdelitvi diplom so novi diplomiranci v krogu svojih predavateljev ter članov izpitne komisije proslavili zaključek seminarja.

D. M.

Gibanje prebivalstva

v času od 30. marca do 6. aprila 1957 je bilo rojenih: 20 dečkov in 24 deklic.

Poročili so se:

Milan Lončar, poljski delavec iz Razvora in Marica Sivak, poljska delavka iz Breznkovca. Viljem-Alojz Končan, ključavničar in Terezija Gregl, trg. pomočnica, oba iz Celja. Jožef Vovk, trg. potnik in Ana Pikl, gospodinja, oba iz Celja. Marijan Skaza, klepar. pomočnik iz Hrastnika in Marijana Cater, tkalka iz Celja. Ivan-Albin Pungaršek, trg. pomočnik in Ana Kreča, strojepiska, oba iz Celja. Alojz-Peter Kozole, nameščenec iz Celja in Cecilija Prebil, nameščenka iz Svetine. Srečko Cuješ, tapetnik iz Šmarjete in Neža Vouk, nameščenka iz Zidanega mosta. Boris Lončar, študent in Romana Vuk, inženir gozdarstva, oba iz Celja.

Umrli:

Janez Klekočer, upokojenec iz Ješovca, star 79 let. Vladimir Pohlin, otrok iz Zabukovce, star 1 leto. Jože Zlatinšek, kurjač iz Mozirja, star 46 let. Jožef Zupan, upokojenec iz Celja, star 77 let. Alojzija Erman, upokojenka iz Vojnika, stara 69 let.

Smrt vzorne učiteljice

Dne 1. aprila je umrla na Vranskem *Adela Sevnik*, upokojena učiteljica in vzgojiteljica. Kot mlada začetnica je prišla pred 46 leti na Vransko. To je bilo njeno prvo, edino in zadnje službeno mesto. 41 let je poučevala, od tega 30 let v prvem razredu ter se tako specializirala kot odlična elementarka. Le malo je Vrančanov, ki bi jim ne bila ona pomagala pri prvih težavah učenosti.

Leta 1941 je morala z možem in hčerko v izgnanstvo. Ko se je leta 1945 vrnila, je našla izropan dom. Znova je začela vzgajati mladi rod v osvobojeni domovini.

V družabnem življenju Adela Sevnik ni stala ob strani. Sodelovala je v igralski družini ter v predvojnem pevskem društvu »Vila« kot odlična sopranistka.

Leta 1952 sta odšla z možem v pokoj. Zasluženega počitka nista dolgo uživala. Ko je pred petimi meseci Julij omahnil v grob, je Adela v slutnji že legala k njemu, saj je čutila, da bo tudi njeno pot skoraj končala težka zahrbtna bolezen.

Adela Sevnik je bila vzorna žena in mati, dobra učiteljica, stanovskim tovarišem pa odkrita in značajna koleginja. Naj ji bo lahka slovenska zemlja!

B. Š.

V ŠMARJU BODO GRADILI NOVO MLEKARNO

Za Šmarje pri Jelšah so že izdelani načrti za novo, sodobno mlekarno, ki bo v glavnem služila kot predelovalnica za sir in maslo. Stala bo na prostoru med sejmiščem in gasilskim domom (sejmišče bodo prestavili nekoliko izven trga).

Podobno kot v Šmarju, hočejo tudi Kozjani imeti svojo mlekarno, urejeno po sodobnih načelih. Zato so se odločili, da jo bodo uredili v pritličnih prostorih kozjanske graščine, kjer se nahaja tudi tekstilna tovarna. Stroške adaptacije predvidevajo na 5 milijonov din.

Ker sta Šmarje in Kozje znani področji napredne živinoreje, se je za gradnjo teh potrebnih mlekarn zavzela celjska Okrajna zadružna zveza, ki je nedavno po teh vprašanjih sklicala tudi setanek gradbenih strokovnjakov in mlekarskih strokovnjakov iz raznih krajev Slovenije.

Z gradnjo obeh mlekarn bodo začeli že v letošnjem letu. Za Kozje so krediti že zagotovljeni.

Prometne nesreče

Prvega aprila se je v Zrečah prevrnil tovorni avtomobil Avtoprometa »Gorjanci« iz Novega mesta, ki ga je upravljal voznik Franc Mandeljc. Do nesreče je prišlo, ker je voznik v Celju in Konjicah popival 2 dni in ni bil sposoben upravljati vozilo. Razen tega je imel vozniško dovoljenje B kategorije in ne bi smel upravljati 7-tonskega vozila, vozilo pa ni imelo v redu zavore. Materialno škodo so ocenili na 400.000 din.

Tretjega aprila zvečer se je v Pečovniku pri gostilni Pantner prevrnil tovorni avtomobil transportnega podjetja v Brežicah, s katerim je upravljal voznik Anton Bogolin. Ker je zgrešil cesto proti Celju, je zavozil proti Pečovniku, nazaj grede pa je na odcepu zavozil preko nasipa, kjer se je vozilo prevrnilo. Da je do nesreče prišlo, je v veliki meri vplival alkohol.

Poškodovan ni bil nihče, ocenili pa so precejšnjo materialno škodo, saj je kamion prevažal roto papir, ki je bil pri nesreči zaradi dežja močno poškodovan.

Petega aprila je na zavoju v Stranicah motorist Mihael Vuherer vozil po sredini ceste. Nasproti je pripeljal tovorni avto. Motorist je izgubil prisotnost duha, zavozil v obcestni smernik in pri tem dobil težje poškodbe na nogi. Do nesreče je prišlo zaradi neupoštevanja prometnih predpisov.

Istega dne je prišlo na cesti v Šentjurju pri Celju do težje prometne nesreče. Na traktor, ki ga je upravljal traktorist Anton Lenič, je hotel med vožnjo skočiti Ivan Grubelnik. Padel je pod kolesa prikolice in dobil težke poškodbe. Traktorist se bo zagovarjal zaradi neupoštevanja prometnih predpisov; saj je prepovedano prevažati potnike na traktorskih prikolicah.

Šestega aprila se je pripetila na Ljubljanski cesti pri Celju lažja prometna nesreča. Natakarica Olga Sirše iz Celja je preizkušala motorno kolo kar na cesti prvega reda, čeprav nima vozniškega izpita. Ker je nasproti pripeljal motorist Pankracij Okorn iz Griž s preveliko brzino, ni mogel nesreče več preprečiti. Kljub močnemu zaviranju je zadel v motorstiko in jo podrl ob cesto, sam pa tudi »zaplaval« po asfaltu. Škoda na vozilih znaša okoli 10.000 din, oba motorista pa sta lažje poškodovana.

Sedmega aprila se je na odcepu ceste prvega reda Dobernež pri Slov. Konjicah prevrnil avtobus, last podjetja Elektro Celje, ki je vozil nogometaše celjskega Kladivarja na nogometno tekmo v Maribor. Med vožnjo mu je nenadoma razneslo gumo na zadnjem kolesu. Vozilo je zaneslo ob rob ceste, kjer se je ob nasipu prevrnilo. Škodo cenijo na 250 tisoč din, lažje pa je bilo poškodovanih 5 oseb.

Istega dne se je na cesti pod Sokolovim vrhom pripetila težja prometna nesreča. Vozniku tovornega avtomobila, ki je vozil proti Podčetrtku po svoji desni strani po strmini navzgor, je pripeljal nasproti kolesar Ivan Božiček iz Bistrice ob Sotli. Ker ni prilagodil hitrosti vožnje stanju ceste, ki je močno padala in ker je imel pokvarjene zavore, je kolesarja zaneslo iz desne strani v levo. Treščil je v prednji del tovornega avtomobila in dobil težke telesne poškodbe. Pripeljan je bil v brežiško bolnišnico, kjer se bo moral dalj časa zdraviti. Kolo je popolnoma uničeno, na avtomobilu pa je tudi manjša materialna škoda. Ta primer narekuje kolesarjem, da so tudi oni dolžni spoštovati prometne predpise in prilagoditi hitrost vožnje stanju cest in vozil.

Tretjega aprila je vozil iz Oplotnice proti Celju kolesar Stanko Planinšek. Ker je pred nezgodo popil precejšnje količine žganja, ni obvladal vozila ter je zadel v poltovorni avtomobil. Kolesarja je vrglo v obcestni smernik. Zaradi pretresa so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

KRONIKA NESREČ

Konj je udaril v nogo Alojza Miholiča iz Stojnega sela pri Rogatcu. Miholič je utrpel zlom noge.

Pri padcu si je poškodoval nogo Franc Kristan iz Hotunj pri Ponikvi.

Stanislav Planinšek iz Brezja pri Oplotnici se je s kolesom peljal proti Ivenci pri Frankolovem. Na cesti ga je odbil tovorni avto. Utrpel je težji pretres možganov.

Pri sekanju drv si je odsekal prst na roki Jože Pohlin iz Zabukovce.

Pri padcu si je zlomil rebra Jože Gerzina iz Zibike.

Pri delu si je poškodoval prste na roki Ivan Mozer iz Celja.

V Vitanju so se stepli v neki gostilni. Na posledicah pretepa je obležal v nezavesti na cesti Miha Laznik iz Spodnjega Doliča. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Pri delu v Cinkarni je utrpel težje opekline na nogi Franc Leskovšek iz Celja.

S traktorja je padel in si zlomil nogo Janko Grubelnik iz Bezovja pri Šentjurju.

Z motorjem je padel in dobil poškodbe na glavi Franc Kremenšek iz Gorice v Šmartnem v Rožni dolini.

Pri padcu s kolesom si je zlomila roko Alojzija Sitar iz Ljubečne.

PO ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

ŠMARTNO OB DRETI BO GRADILO NOV MOST

Na zboru volivcev v Šmartnem ob Dreti so te dni sprejeli sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka za zgraditev mostu preko Drete. Po predračunu bo stal most okoli 4 milijone dinarjev. Ker pa se bo krajevni samoprispevek v glavnem nanašal na les in ga bodo prispevali kmetje sami, bodo stroški dosti manjši.

Zgraditev mostu v Šmartnem je nujna, saj je sedaj precejšen del naselja povezan z glavnim naseljem samo z ozko leseno brvjo. Po vsej verjetnosti bo most zgrajen še letos.

To je prvi primer krajevnega samoprispevka v mozirski občini. Zato naj bi Šmarčane posnemali tudi volivci iz ostalih krajev mozirske občine.

DROBNE VESTI IZ MOZIRJA

Kemična in lesna industrija v Mozirju je pred kratkim uvedla v lesni proizvodnji izdelavo posebnih zložljivih mizic, katere izvaža v Ameriko. Povečala je tudi proizvodnjo beline zemlje. V kolikor bo naša država sklenila z Egiptom tozadevno pogodbo, bo tovarna proizvedla 700 ton beline zemlje za potrebe rafinerij.

IZ ŠT. ANDRAŽA

Preteklo nedeljo so pionirji iz Dobriča pri Št. Andražu priredili v Prosvetnem domu v Št. Andražu igrico »Sneguljčica«. Mladinci in mladinke tega zaselka pa so lepo zapeli nekaj slovenskih narodnih in partizanskih pesmi. Gledalci so jih nagradili z viharnim ploskanjem. Vsekakor je hvalevredna vnema dobriške mladine za kulturnoprosvetno udejstvovanje.

L. P.

VESTI IZ VOJNIKA

V Loki pri Frankolovem so te dni otroci na njivi zakurili dračje in se lovili okrog ognja. Pri tem je štiriletni Marici Koren plamen obliznil obleko in je bila v trenutku vsa v plamenu. Mimo vozeči šofer, ki je opazil nesrečo, je skušal otroka rešiti in ga je ovil v svoj usnjeni plašč, vendar je bilo prepozno. Zaradi hudih opeklin tudi celjska bolnišnica ni mogla rešiti mladega življenja.

•

Odred predvojaške vzgoje v Vojniku je med najboljšimi v celjskem okraju. Organizacija UROJ usmerja delo mladincev in posveča največ pozornosti splošnem izobraževanju.

Komisija za predvojaško vzgojo je sklenili letos organizirati taborjenje v Konjicah. Ker je v tem predelu največ kmečke mladine, bodo taborili šele v juliju, da ne bodo preveč ovirali kmečkih del.

•

V telovadnem društvu Partizan v Vojniku je zelo malo mladine iz trga — večina mladine je iz bližnje okolice. Mladina v trgu najde edino razvedrilo v plesu. Ko je nedavno odbor Partizana sklenil, da se tamkajšna telovadnica ne bo smela več uporabljati za plešišče, so vojniški mladinci zagrozili, da ne bodo več hodili k telovadbi, če se jim ne omogoči ples.

V splošnem je vojniška mladina premalo vključena v razne družbene organizacije — izjema je le gasilsko društvo Vojnik, ki je letos vključilo kar 36 mladincev.

•

Aktiv mladih zadružnikov iz Vojnika, Strmca in Frankolovega je pretekli teden obiskal partizansko društvo Dobrotinšek v Pristavi ter ji pod vodstvom kmetijskih strokovnjakov očistil precejšen kompleks sadnega drevja. Mladinci so prišli na delo tudi iz najbolj oddaljenih krajev občine. Partizanski družini Dobrotinšek je bilo v veliko zadoščenje, da nismo pozabili nanjo.

IZ VELENJA

Na zboru volivcev v Velenju so pred kratkim obravnavali osnutek družbenega plana za leto 1957. Le-ta bo letos povečan na 167 milijonov. Proizvodnja v občini se bo dvignila za 28 odstotkov.

Volivci so predlagali vrsto ukrepov, ki bi zboljšali življenje Velenjčanov Tako so na primer govorili o vprašanju zajtrkovalnice v Velenju, o gradnji zdravstvenega doma, o preureditvi pekarne ter o vodovodu, ki ga stari predel Velenja še ni dobil.

Kmetje so predlagali, da se ukine prometni davek na les za domače potrebe. Želeli so, da se zniža predvidena davčna lestvica, ki je v primerjavi z žalsko občino v nekaterih vaseh večja za 7%.

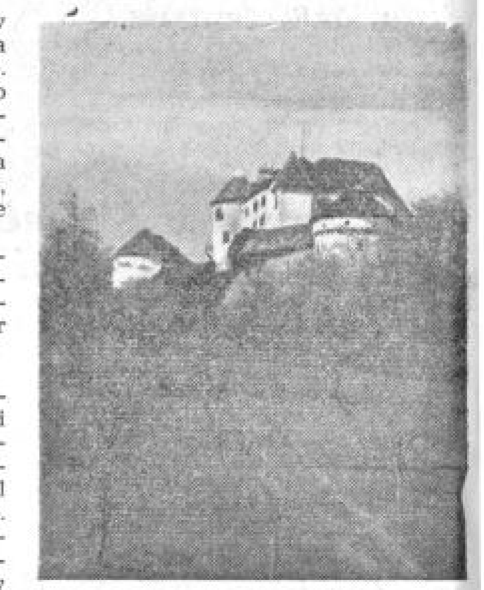

Redek spomenik srednjega veka, ki je do današnjih dni ohranil svojo uporabno vrednost. Grad v Velenju je priča zgodovinske preteklosti, medtem ko okoli njega valovi novo življenje. Novo Velenje je sodoben spomenik današnjih dni.

NESREČE V LAŠKI OKOLICI OD 1. DO 8. APRILA

Helena Demšar iz Brezna je doma tako nesrečno padla, da si je zlomila nogo.

Jakob Ulaga, rudar iz Hude jame je podiral v gozdu na Šmohorju drevje. Pri tem mu je padlo drevo na prsni koš in mu ga poškodovalo.

Ivan Levstik, kmečki delavec iz Doropolja pri Planini je pri vožnji s konjem padel pod kolesa in si poškodoval koleno.

Štefan Grosar, otrok iz Laškega si je zlomil desno nogo pri padcu z železne ograje.

Marijo Pertot, upokojenko iz Celja je v Laškem podrl kolesar. Pri padcu si je zlomila levo roko.

Vse poškodovane osebe so laški reševalci prepeljali v celjsko bolnišnico.

ŠMARTNO OB PAKI

NA OBČNEM ZBORU KMETIJSKE ZADRUGE V ŠMARTNEM OB PAKI so ugotovili, da je znašal dobiček zadruge v lanskem letu 14 milijonov dinarjev. Zadruga je lanskoletni plan, v celoti izpolnila, oziroma še prekoračila. Delo večine pospeševalnih odsekov je bilo uspešno. Najbolj se je izkazal hmeljarski odsek. Največ dobička so namenili za gradnjo dveh novih sušilnic, katerih eno bodo postavili v Gorenju, drugo pa v Rečici ob Paki.

NAJDEN NEZNAN UTOPLJENEC

Dne 4. aprila je bilo v potoku Mestinji v Sodni vasi, občina Šmarje pri Jelšah, okraj Celje, najdeno utopljeno moško truplo. V vodi je ležalo najmanj 10 dni ali največ 3 do 4 tedne.

Utopljenec je star od 35 do 40 let, visok 167 cm, močno razvit, klinastega obraza, ima gladke kostanjeve lase, brke male, pristrižene, kostanjeve, obrvi izredno močne, brez presledka nad nosom, nos majhen, ustnice tanke. Zobje: Desno spodaj od 5. na 8. zob jeklen mostiček z dvema členoma, levo spodaj manjka 6. in 8. zob. Zgoraj desno 2., 4. in 5. zob so preoblečeni z zlatom, zgoraj levo je 2. zob prav tako preoblečen z zlatom. Truplo je oblečeno v srajco svetlo vijoličaste barve, skoraj novo, izdelek »Toper« Celje, siv pulover z dolgimi rokavi, ki ima preko prsi 8 cm široko plavo črto. Pulover se ne zapenja in je za vratom odprt. Kravata je svetlo zelena in se pričvrščuje z elastiko. Speta je s sponko. Spodaje hlače so bele, dolge in se na nogah zavezujejo s trakovi. V pasu so zapete z gumbom, ki ima vzorec štirih hrastovih listov. Nogavice na nogah so kratke in bele, iz grobe volne, domač izdelek.

Kdor bi o njem vedel kakršne koli podatke, naj to sporoči najbližnji PLM ali direktno TNZ Celje na telefonsko številko 62.

IZ ŠENTJURJA PRI CELJU NAM PIŠEJO ...

...da je kmetijsko-gospodarska šola pred kratkim končala s poukom. Izdelalo je vseh 42 obiskovalcev. Ti mladi zadružniki so imeli svoj lastni pevski zbor, enkrat tedensko pa so obiskovali plesne vaje. Dekleta so razen tega obiskovala še poseben gospodinjski tečaj.

...da bo v maju začela obratovati sirarna, ki bo do tega časa urejena. To je za Šentjur in njegovo okolico velikega pomena, saj je mleka tu dovolj.

...da je bil pretekli teden v Šentjurju sestanek, ki ga je organiziral Mladinski komite LMS. Tu so sklenili, da bodo praznik Dan mladosti svečano proslavili. Praznovanje bo trajalo od 19. do 25. maja. Mladinci, predvsem mladi zadružniki bodo v teh dneh prikazali svoje uspehe. Sodelovali bodo tudi mladinci nižje gimnazije, vajenci raznih strok itd. Mladinci kmetijske in gospodinjske šole pa bodo poleg kmetijske dejavnosti prikazali, kako se predeluje sadje v brezalkoholne pijače.

...da bo v teh dneh v Šentjurju zborovanje mladih zadružnikov, ki bodo prikazali strojno škropljenje s herbecidi. Na skupnem sestanku bodo mladincem slavnostno razdelili mladinske izkaznice. En dan bo posvečen pionirski organizaciji, ki bo pokazala svojo dejavnost na športnem in kulturnem področju. Obiskali bodo tudi okoliške partizanske vasi. Na centralni akademiji bodo sodelovale mladinske organizacije iz vse občine s pevskimi točkami in folklornimi prikazi.

...da se šentjurski gasilci ne odlikujejo samo z marljivim delom, temveč se zanimajo tudi za kulturno prosvetno življenje. Gasilci so letos ustanovili ženski pevski zbor, ki šteje 36 članic. Zbor vodi tovarišica Rozmanova. Razen tega ima gasilsko društvo tudi svojo godbo, ki šteje 5 članov. Pevski zbor in godba bosta prvič javno nastopila 27. in 28. aprila.

KOVINSKO PODJETJE CELJE sporoča žalostno vest, da nas je nenadoma zapustil naš direktor

Hari Šentjurc

Od dragega pokojnika se bomo poslovili v soboto, dne 13. aprila 1957 ob 15.30 v sprevodu izpred Sindikalnega doma na Šlandrovem trgu.

Priljubljenega direktorja ter dobrega predstojnika bomo ohranili v trajnem in najlepšem spominu.

Celje, dne 11. aprila 1957.

KOLEKTIV Z DELAVSKIM SVETOM IN UPRAVNIM ODBOROM

ORGANIZACIJA ZVEZE KOMUNISTOV V KOVINSKEM PODJETJU V CELJU sporoča, da je nenadoma preminul naš prizadevni član

Hari Šentjurc

Od požrtvovalnega tovariša se bomo poslovili v soboto, dne 13. aprila ob 15.30 v sprevodu izpred Sindikalnega doma na Šlandrovem trgu.

Pokojnik nam bo kot odličen član, tovariš in predstojnik ostal v trajnem spominu.

Slava mu!

Celje, dne 11. aprila 1957.

Sporočamo žalostno vest, da je nenadoma umrl naš član

Hari Šentjurc

direktor

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v soboto, 13. aprila 1957 ob 15.30 v sprevodu izpred Sindikalnega doma na Šlandrovem trgu.

Ohranili ga bomo kot zvestega tovariša v trajnem in častnem spominu.

Celje, dne 11. aprila 1957.

SINDIKALNA PODRUŽNICA KOVINSKEGA PODJETJA CELJE

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 123 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-23 — TEKOČI RAČUN 620-305-T-1-266 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETEK — LETNA NAROČNINA 500 DIN, POLLETNA 250 DIN, ČETRTLETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRAČAMO — TISK CELJSKA TISKARNA V CELJU

SPORTNI TEDEN INVALIDOV V CELJU

Občinski odbor Zveze invalidov je pred kratkim priredil športni teden. Torej tudi invalidi aktivno sodelujejo v športu! To je bila množična in uspela prireditev, pri kateri je sodelovalo 21 sindikalnih podružnic in kolektivov s 26 sekcijami ter 211 tekmovalci. Z ekipami invalidov so sodelovali tudi razni kolektivi v kegljanju, streljanju in šahu. V vseh disciplinah so pokazali izredno borbenost.

V finalu so dosegli prvo mesto kegljači TNZ, drugo sindikalna podružnica trgovcev, tretje Invalidi, četrto pa Železarna Store. Pri šahu je prvo mesto osvojila Cinkarna, drugo Invalid, tretje ekipa TNZ. Pri strelcih pa je prvo mesto zasedel Invalid, drugo Ljudski magazin, tretje pa Kovinsko podjetje.

NEDELJSKI SPORTNI SPORED DNE 14. 4. 1957

MC grupa:

Celje : Drava na igrišču pri Skalni kleti ob 16. uri.

Kovinar, Store : Svoboda, Trbovlje ob 16. uri Storah.

Kovinar ml. : Kladivar ml. ob 14,30 v Storah

Kladivar B : Radeče na Glaziji ob 10.uri.

Olimp : Rudar B, Trbovlje na igrišču Olimpa ob 15. uri.

V počastitev dneva železničarjev Jugoslavije:

Sobota 13. 4. 1957
ob 15.30 NK Olimp : NK Celje pionirji
ob 16.30 NK Krajina : NK Kladivar B
Nedelja 14. 4. 1957
ob 10.45 Uljanik (Pula) : NK Celje mladina
ob 13.15 rokometna tekma
ob 14.15 NK Krajina : NK Celje II.
ob 16 NK Drava : NK Celje

RAZPIS SLUŽBENIH MEST

UPRAVA CEST IN KANALIZACIJ CELJE sprejme v službo vodjo mehanične delavnice, ki mora biti samostojen v mehaniški stroki in 2 mehanikarja, po možnosti s šoferskim izpitom. Ponudbe z dokumenti usposobljenosti je vložiti pri Upravi cest in kanalizacij Celje, Ul. 29. novembra št. 2 do 15. t. m. Nastop službe 1. maja t. l.

SPORT

Nedeljski nastopi celjskih športnikov

Kar poglejmo najprej pri tistih, ki se iz tedna v teden pehajo za žogo, kasneje pa še za ostalimi, ki se ukvarjajo z individualnimi športi.

Sreča v nesreči . . .

Tako lahko trdimo za liga enajstorico Kladivarja, ki se je pri Tepanju pri Slov. Konjicah srečno izmazala iz nevarne avtomobilske nesreče. Na poti v Maribor na odgovorno prvenstveno srečanje z Branikom je na avtobusu počila guma na zadnjem kolesu, ki se je snela s kolesa, nakar je vozilo z nogometaši in vodstvom zaneslo s ceste, kjer se je dvakrat prevrnilo in končno obtičalo ob sadnem drevesu. Okvara na vozilu je bila precejšnja, od potnikov pa razen prask in manjših poškodb ni nihče bil težje poškodovan. Vsekakor so nogometaši Kladivarja tokrat prestali težjo živčno preizkušnjo kot na prvenstvenih tekmah na zelenem igrišču.

Doma so prijetno presenetili nogometaši ŽNK Celje, ki so premagali enega vodilnih moštev v MC ligi — Kovinarja iz Maribora s 5:2 (2:2). Zmaga je bila rezultat izredno požrtvovalne igre v II. polčasu, kjer se je vsa enajstorica srčno borila proti nasprotniku in neurju. Tudi s temi lastnostmi se odločajo nogometna srečanja.

Storjani so gostovali v Brežicah in doživeli težak poraz — 0:5 (0:4). V boj so poslali le mlade sile, ki niso bile dorasle domačinom. Vsekakor je pravilno, da vodstvo društva uvaja v moštvo mlade moči, ne moremo pa razumeti, da je ta sprememba prišla kar tako nenadoma, ko se še mlade sile niso dovolj pripravile za težja srečanja. Dotlej bi morali po kostanj v žerjavico še starejši izkušenejši igralci.

Lepo zmago na domačem terenu so pobrali nogometaši Partizana-Rudarja iz Velenja, saj so premagali Aluminij, ki je visoko notiral v MC ligi, s 7:2.

Grenko so nas razočarali na drugi strani bližnji sosedi iz Šoštanja, ki so iz Ptuja prinesli kar 9 golov, pri tem pa so sami le enkrat potisnili žogo v mrežo.

B moštvo Kladivarja je na Glaziji premagalo Slogo iz Trbovelj s 5:1 (1:0), igralci Olimpa pa so na svojem igrišču dosegli le neodločen rezultat 2:2 s Svobodo iz Kisovca. Obe točki so pobrali nogometaši Rogatca doma v srečanju z Rudarjem iz Hrastnika s 5:1! — Za lokalno presenečenje lahko štejemo tudi zmago pionirjev Kladivarja nad Olimpom z 2:0, saj so bili mladi nogometaši Olimpa v zadnjih letih skorajda nepremagljivi med pionirskimi moštvi v CNP. Mladina Kladivarja je v Mariboru podlegla Braniku z 1:3!

VERK ZOPET DRUGI!

Na Pokljuki je v nedeljo bilo tradicionalno tekmovanje v spomin znanega smučarskega tekmovalca Isteniča. Celjski tekač Verk je zopet potrdil svojo kvaliteto v teku na 10 km v skupini starejših mladincev. Dosegel je častno drugo mesto!

Rokometaši Kladivarja so v močnem deževju nastopili na Glaziji proti Rudarju iz Trbovelj. Prijateljsko srečanje so Celjani odločili v svojo korist s 7:3 (3:1). Teren je bil izredno težaven, na katerem ni bilo mogoče pokazati vseh kvalitet obeh moštev. Zmagala je večja izkušenost in izdržljivost, ki so jo Celjani imeli v večji meri od gostov.

V predtekmi so v malem rokometu reprezentanti celjskih srednjih šol po tehnično lepi igri, vendar brez potrebne vigranosti, zgubili tekmo z mladino Rudarja z 12:16 (11:7). Že rezultat nam pove, da so v I. polčasu, ko je bilo igrišče še suho, bili celjski srednješolci v krepkem vodstvu, v II. polčasu pa so se v copatah kar drsali po blatnem terenu in niso mogli nuditi več odpora gostom.

ATLETIKA PRODIRA NA PODEŽELJE

O tem smo se lahko prepričali na podzveznem prvenstvu v krosu, ki je bilo v nedeljo v Žalcu. Iz 10 društev se je zbralo na startu okrog 120 tekmovalcev, že izbranih na svojih društvenih krosih. Srečanje izbranih med izbranimi je bilo privlačno za nekaj 100 gledalcev, nič manj pa tudi za sodniški zbor, ki je ugotavljal sposobnosti nastopajočih tekmovalcev. Uvodoma moramo pohvaliti partizanska društva Žalec, Slov. Konjice, Velenje, Smarje, Tabor in Prebold, ki imajo v svojih vrstah nadarjene mlade atlete, katerim v okviru svoje redne vadbe omogočajo vsestransko udejstvovanje v atletiki. Tudi v društvih Laško, Šentjur in Polzela smo opazili privrženost mladine do atletike. To je vsekakor razveseljiv pojav, ki kaže, da atletika dobiva na našem podeželju vedno bolj čvrste korenine. Nekoliko je presenetila odsotnost Gomilčanov, Braslovčanov, Vrančanov, morda tudi obeh celjskih društev Partizan — upajmo pa, da se bodo vsa ta društva pojavila s svojimi pripadniki na prvenstvu okrajne zveze Partizan, ki bo prav tako v tem mesecu.

AD Kladivar je pobral naslov vseekipnega prvaka celjske atletske podzveze, tesno za petami pa so mu bili domačini, Partizan Žalec. Sicer pa — poglejmo si društva po številu doseženih točk v generalnem plasmanu: 1. Kladivar 28, 2. Žalec 24, 3. Slov. Konjice 16, 4. Velenje 8,5, 6. Smarje in Tabor po 4, 7. Prebold 3, 8. Šentjur 2 in 9. Polzela 1 točka. Kladivar je v vseh skupinah, razen pri mladinkah pobral ekipno zmago. Pri članih so bili najboljši Vačič, Cajhen (oba Kl.) in Satler (Žalec), pri st. mladincih Ban Zupanc (oba Kl.) in Hictaler (Velenje), pri mlajših mladincih Stebernik (Prebold), Lakner (Ž) in Polovič (Šentjur), pri mladinkah Cviklova (Kl.), Cerovškova (Ž) in Urbajsova (Šentjur), pri članicah pa Slamnikova (Kl.), Salejeva (Ž) in Reharjeva (Kl.)

In kakšen je bil vrstni red najboljših ekip v posameznih kategorijah? Pri članih: 1. Kladivar 11, 2. Žalec 4, pri st. mladincih — 1. Kladivar 39, 2. Slov. Konjice 23, 3. Tabor 19, 4. Žalec 16, 5. Šentjur 6, pri ml. mladincih — 1. Kladivar 37, 2. Velenje 34, 3. Žalec 32, 4. Prebold 29, 5. Slov. Konjice 18 in Polzela 3. Pri mladincih — 1. Kladivar 17, 2. Žalec 11 in 3. Slov. Konjice 8. Pri mladinkah — 1. Žalec 35, 2. Slov. Konjice 27, 3. Smarje 21, 4. Velenje 15.

Prva atletska prireditev celjske atletske podzveze je ob sodelovanju Partizana Žalec bila dobro organizirana.

OBJAVE in OGLASI

OBVESTILO

Občinski ljudski odbor Celje, matični urad Škofja vas, obvešča svoje prebivalce, da bo podaljšanje osebnih izkaznic prihodnji teden po naslednjem vrstnem redu:
za Lahovno—Runtole—Prekorje 15. 4. od 15. do 18. ure,
za Šmarjeto 16. 4. od 15. do 18. ure,
za Škofjo vas 17. 4. od 15. do 18. ure,
za Zadobravo 18. 4. in 19. 4. od 15. do 18. ure.

Matični urad Škofja vas

RAZPIS SLUŽBENEGA MESTA

Zdravstveni dom Žalec razpisuje službeno mesto statističarke pri Higienski postaji Žalec. Pravilno kolkovano prošnjo je vložiti pri Upravi doma do 25. aprila 1957.
Nastop službe 1. 5. 1957.

VABILO

Društvo stenografov in strojepiscev v Celju, vabi na občni zbor, ki bo v petek dne 19. aprila 1957 ob 19. uri na II. gimnaziji v Vodnikovi ulici v Celju.

Dnevni red:
1. Otvoritev in volitve delovnega predsedstva.
2. Poročila odbornikov.
3. Razprava in predlogi.
4. Poročilo nadzornega odbora.
5. Razrešnica.
6. Volitve.

Če ob napovedani uri ne bo dovolj navzočih članov, bo pol ure pozneje občni zbor ob vsaki udeležbi na istem mestu.

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujem dr. Završniku za uspešno zdravljenje in za vso skrb ob času moje bolezni. Zahvaljujem se tudi sestram na internem oddelku za nego.

Divjak Viktor, Polzela

KUPIM originalno vzmet (Zugfeder) za motorno kolo »Puch 200«. Naslov v upravi lista.

Radio

Nedelja, 14. aprila
11,15 Celjski mozaik
11,30 Izbrali ste prisluhnite!
11,45 Pogovor s poslušalci

Ponedeljek, 15. aprila
17,30 Zabavna glasba
17,35 Domača kronika in objave
17,45 Sportni komentar
17,55 Zabavna glasba

Torek, 16. aprila
17,00 Domača kronika, reklame in objave
17,20 Izbrali ste — prisluhnite!
17,35 Našim kmetovalcem
17,45 Igra tamburaški orkester »Fr. Prešeren« p. v. Janka Hočevarja

Sreda, 17. aprila
17,00 Domača kronika, reklame in objave
17,20 Igrajo veliki zabavni orkestri
17,30 Kulturni obzornik
17,40 Glasbena medigra
17,45 Poje osmošolski oktet I. gimnazije p. v. Jožeta Koresa

Četrtek, 18. aprila
17,00 Domača kronika, reklame in objave
17,20 Izbrali ste — prisluhnite!
17,35 5 minut za naše gospodinje
17,40 Zabavna glasba
17,45 Pri mladih igralcih na I. gimnaziji — reportaža

Petek, 19. aprila
17,00 Domača kronika, reklame in objave
17,20 Od melodije do melodije
17,35 Gospodarska vprašanja
17,45 Poje Komorni moški zbor p. v. Egona Kuneja

Sobota, 20. aprila
17,00 Domača kronika, reklame in objave
17,20 Izbrali ste — prisluhnite!
17,35 Za vsakogar nekaj

SPREJMEM pošteno samostojno gospodinjo srednjih let, ki bi opravljala vsa gospodinjska dela. Naslov v upravi lista.

SPREJMEM upokojenko za čuvanje otrok in pomoč v gospodinjstvu. Nudim hrano in stanovanje.

SPREJMEM pomočnico ali pomočnika za takoj in učenko. Konfekcija »Napred« Celje, Tomšičev trg 2.

PRODAM radio »Blaupunkt«. Naslov v upravi lista.

PRODAM krmo in srednje težki voz. Celje, Teharska 24.

PRODAM ugodno malo posestvo z inventarjem, 15 minut od postaje Store. Poizvedbe: Zdešar, Gasilski dom, Store pri Celju.

PRODAM motorno kolo NSU — 500. Celje, Ipavčeva 3

PRODAM približno 10 m³ granitnega kamna iz Oplotnice za zidanje. Naslov v upravi lista.

PRODAM po ugodni ceni malo posestvo v Celju na Starem gradu št. 39. Naslov v upravi lista.

PRODAM konja, voz in konjsko vprego. Vprašati: Levec 34 — Petrovče.

PRODAM dosmrtno enosobno stanovanje s pritiklinami v Celju starejšemu zakonskemu paru. Naslov v upravi lista.

PRODAM odličnega žrebca. Mastnak, Ponikva pri Grobelnem 21.

PRODAM poceni leseno verando z opeko krito (prizidek). Kučan, Celje Zidanškova 21.

PRODAM novo tračno žago (bandžaga), skoraj nov pisalni stroj »Olimpia« s kovčkom. Naslov v upravi lista

PRODAM motor NSU — 250 v odličnem stanju. (Ogled od 15. do 16. ure). Žerjav, Kersnikova 18

PRODAM dobro ohranjen otroški voziček. Naslov v upravi lista.

KOSNJO oddamo v najem ob Mariborski cesti. Pojasnila pri upravi IKS — Tovarne emajlirane posode

KUPIM slamoreznico. Pahole Ivan, Šentjur, Resno.

KUPIM rabljene deske po 1 colo (1 m³). Naslov v upravi lista.

KUPIM staro, okroglo betonsko železo (okrog 300 kg), od 6 do 12 mm. Bošnak Ivan, Celje, Delavska 8/I.

KUPIM vodno črpalko (po možnosti inozemske znamke). Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM enosobno sončno stanovanje za enosobno. Vprašati, Celje, Zavodna 6.

ZAMENJAM enosobno stanovanje za enosobno večje. Naslov v upravi lista

ZAMENJAM enosobno komfortno stanovanje v Kranju za enako v Celju. Krumpak, Zlato polje 3b, Kranj.

SOBO po možnosti neopremljeno v centru išče uslužbenka, ki je dosti odsotna. Naslov v upravi lista.

100.000 do 400.000 DINARJEV posodim ali pristopim kot družabnik. Pogoj: možnost postranskega zaslužka. Ponudbe na upravo lista pod šifro: »Delavna zakonca«.

ZARADI ponstitve obrti prosim cenjene stranke, da dvignejo svoje predmete do vključno 30. IV. 1957. A. Orličnik, Celje, Zidanškova 5.

PROSIM najditelja poročnega lista s prilogo na ime Leben Franc, Celje Sp. Hudinja 24, da ga vrne proti nagradi na gornji naslov.

Koncerti

OBVESTILO

Obveščamo cenjeno občinstvo, da bo koncert pevskega zbora I. gimnazije 16. aprila ob 20. uri v Narodnem domu, ne pa 17. t. m., kakor je bilo javljeno v CT z dne 5. aprila.

Kino

KINO UNION, zaradi preureditve zaprt.
KINO METROPOL, Celje
Od 12. do 15. IV. 1957, »Dva tedna ljubezni«, ameriški film.
Od 16. do 19. IV. 1957 »Plamen opoldneva«, ameriški film.

INTERVJU S SMRTJO

(Nadaljevanje)

»Prosim!« je rekel z iztegnjeno roko. Vzela je »Moravo« in prižgala na njegovem čiku. Vonjal je njene lase. Spomnil se je mrliških sveč in rekel: »Veselilo bi me, če vam smem zastaviti nekaj vprašanj v zvezi z...« »Lahko,« je dejala z ljubkim smehljajem. »Novinarje imam strašno rada!«

Božidar Paradižnik se je nasmehnil. »Vaš odgovor me je spomnil nečesa daljnega,« je rekel in hitel prisiljeno čustvovati. »Nečesa lepega. — Moja žena je bila nekaj čisto posebnega. Vsakdo se je ozrl in premeril njene oblike z občudujočim pogledom. Spoznal pa sem jo popolnoma uradno. Nekoč so me poslali k njej z beležko in kamero. Bila je namreč najdebeljše živo bitje v mestu in okolici. Takrat je rekla: »Ah, strašno ljubim novinarje!« Zdaj-hm, zdaj je seveda precej drugače. Revica izgubi vsak mesec tri grame na teži. In to samo zaradi mene. Na račun ljubezni...«

Smrt se je smehljala. Ironično. Božidar Paradižnik ni hotel ničesar opaziti.

»Vaš posel je dokaj težaven, če človek upošteva vse okoliščine in...«

»Da,« je rekla Smrt. »Moj posel je dokaj naporen. Vstati je treba že pred peto zjutraj, zaspim pa šele po polnoči in... poleg tega... včasih me kličejo tudi kar sredi noči...«

»Razumem!« je vskočil novinar. »Z ljudmi je težko... in kdo vam daje navodila in napotnice?«

Smrt: »Usoda«.

Novinar: »Torej zavisi vse od njene volje?«

Smrt: »Ne vse. Tudi privatno, se pravi, izven delovnega časa... Razumete? Dandanes človek težko živi. Treba je delati nadure...«

Novinar (velikodušno): »Seveda, seveda... Poleg vseh nevšečnosti ima vaš poklic gotovo tudi zanimive strani? Tako mislim — da ni preveč pust in enoličen?«

Smrt: »Res je. Moj poklic je zelo zanimiv. Priljubil se mi je.«

Novinar: »Lahko poveste svoje najlepše doživetje?«

Smrt: »Da. To je bila druga svetovna vojna. Takrat sem si kupila letno rezidenco na oblakih zarje. Samo »Usoda« ima lepšo.«

Novinar: »In najbolj tragični doživljaji?«

Smrt: »Ustanovitev OZN.«

Novinar: »Vidim, da ste v politiki doma. Zato bi sprožil še nekaj vprašanj s tega področja. — Kaj menite o sedanjem položaju na svetu?«

Smrt: »Sedanji položaj ni piškavega oreha vreden. Najprej sem mislila, da si bom kupila še zimsko rezidenco. Pa ni bilo nič. Res je sicer, da tu in tam kar dobro umirajo, vendar še vse premalo. Stroški modernega časa pa rastejo, rastejo...«

Novinar: »Zanimalo bi me — in gotovo tudi naše bralce — vaše mnenje o naši dobi.«

Smrt: »Prva polovica XX. stoletja je bila izredno plodovita. Za bodočnost pa ne dajem rada prognoz. Začetek druge polovice je slab. Če bo šlo z raketami tako dalje, kot gre, bomo z ljudmi v kratkem — kolegi...«

Novinar: »In atomi? Pomenijo za zemljo propast?«

Smrt je molčala. Božidar Paradižnik je imel suho grlo. Črna kava je tekla po grlu v želodec. V cigaretni škatli je bil glad. Sonce je sijalo na deževne oblake. Oblaki so skrivali zemljo. Smrt je sedela. Velike črne oči so se leskete. Smehljala se je ironično. Pila je šabeso. Filmske noge so bile prekrižane. Kostim jim ni branil, da bi ne zapeljevale. In — Božidar Paradižnik je zacmokal. (Konec prihodnjič)

Bodice

»NEPOZNAN«

Siroko cenjen, znan Celjan
opravlja funkcijo prav važno
in pismonoša mu vsak dan
v urad prinaša pošto s pažnjo.

Naenkrat pa ta znani mož
čez noč v »neznanca« spremeni se
in karta zanj gre v poštni koš,
ker na »neznanca« da glasi se.

Sicer na karti znak »ekspres«
po hitrem poslovanju kliče,
a kdo bi, to jemal zares,
ko tu gre za »neznane ptiče«?

In to »neznanstvo« še pečat
poleg naslova potrjuje,
čeprav ta kaže pot do vrat,
kjer naslovljenec uraduje.

Morda pa vsaj je človek znan,
ki te »neznance« nam ustvarja!
Povprašam pošto. Da »neznan«
je tudi ta, mi odgovarja...

Upornik se vrača iz pregnanstva

Pred dnevi je iz pirejske luke izplulo nekaj ladij grške mornarice, katerim je zaupana posebna dolžnost, da s Seychellskih otokov pripeljejo v Grčijo Mariartesa Makariosa — najbolj popularnega političnega pregnanca današnjih dni.

Ko bo arhiepiskop stopil na palubo grške ladje, bo zanj prnehalo politično jetništvo, ki so mu ga lani vsilili Angleži na precej svojevrsten način. Aretirali so ga na letališču, ko je hotel potovati s Cipra v Atene na posvetovanje.

Ladje se bodo vračale iz Indijskega oceana, skozi Rdeče morje in Sueški prekop v Sredozemsko morje mimo otoka, kamor vodja grškega prebivalstva v borbi proti angleški nadoblasti zaenkrat še ne bo smel stopiti.

Politik Makarios, v črnem oblačilu pravoslavnega nadškofa, kar dejansko tudi je, je v 44 letih svojega življenja doživel in storil zelo veliko. Malo je ljudi, ki bi v tej starosti postali vsemu svetu tako poznani, kot je črnobradi ciperski patriot.

Leto dni pred začetkom prve svetovne vojne se je rodil v siromašni kmečki družini v vasi Panois na Cipru. Takrat je nosil še ime Mihailo Muskos. Ko je končal cerkvene šole in gimnazijo v Nikosiji, je odšel v Atene, kjer je leta 1942 končal teološko fakulteto. Mladi

duhovnik je bil predvsem patriot. Vključil se je v grško odporniško gibanje proti Nemcem. V Grčiji je dočakal osvoboditev in leta 1946 postal duhovnik v Pireju. Še tisto leto je dobil štipendijo Svetovne zveze cerkev v Bostonu in odšel v Ameriko, kjer je študiral teologijo in sociologijo. Ko se je vrnil, je leta 1948 postal episkop v Kiti, zato se je vrnil na rojstni otok — Ciper.

V tistem času se je »Enozis«, gibanje za priključitev Cipra Grčiji močno razvilo. Angleži so napenjali vse sile, da bi ga zadušili. Dali so Cipru neke vrste avtonomijo, toda Makarios se s tem ni strinjal. Začel je organizirati akcijo za plebiscit, toda ker Angleži na to niso pristali, je izpeljal tajni plebiscit, pri katerem se je grško prebivalstvo na Cipru z ogromno večino odločilo za »Enozis«. Makarios, bolj politik kot duhovnik, je dobro izmeril politične sile. Leta 1950, ko je bil star šele 38 let, je postal arhiepiskop (nadškof) in dobil ime Makarios III.

Angleži so z nezadovoljstvom gledali, kako je vedno bolj dobival simpatije pri prebivalstvu, ki ga je imelo za političnega vodjo, medtem ko so Britanci morali do neke meje rešpektirati njegovo cerkveno dostojanstvo.

Makarios je mnogo potoval. Hodil je v Grčijo, Anglijo in Ameriko in branil stvar Cipra in se gnal, da bi problem svobode Cipra pripeljal pred Združene narode. Bil je navzoč tudi na Bandunsko azijsko-afriški konferenci, kjer je mnoge državnike zainteresiral za ciperski problem.

Ker so bili Angleži trdovratni, se je na Cipru začel pravcat oborožen odpor. Vodij oboroženega in ilegalnega boja Angleži niso poznali, zato so se javnemu mnenju v svetu navkljub poslužili zelo starokopitne taktike. Makariosa so dobesedno »ukradli« z letališča, ko je hotel na posvet v Atene in ga internirali na Seychellske otoke. Toda zmotili so se. Makarios je najvažnejše storil že poprej. Cipersko prebivalstvo se je še bolj strnilo in poleg priključitve Cipra zahtevalo svobodo za svojega trubuna.

Zdaj se Makarios vrača iz pregnanstva v Grčijo, v svojo domovino, kateri se je zarekel priključiti svoj rojstni otok. Kako se bo ta problem razvil, ne moremo prerokovati. Dejstvo je le, da Angleži popuščajo, navkljub temu, da vladajoča konservativna stranka ni navdušena za to. V Angliji je siva eminenca konservativcev lord Sallisbury odstopil zaradi tega, Grčija pa navdušena pričakuje, kdaj bo na njena tla stopil priljubljeni ciperski upornik.

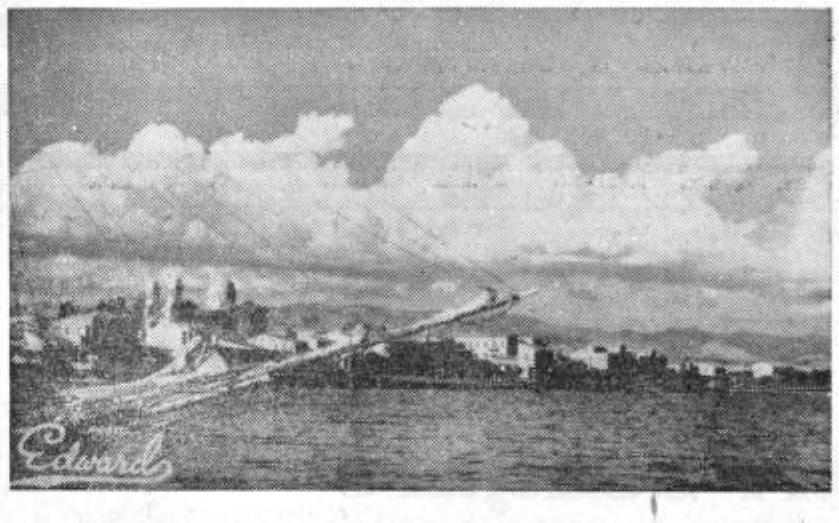

Limosol na Cipru

Pablo Picasso in njegov „žareči" petelin

Iskanje novih izraznih možnosti v umetnosti je pripeljala slikarje in kiparje že na marsikako originalno misel. V kiparstvu ni znana samo glina, mavec, bron in naraven kamen. So kiparji, ki ustvarjajo s koščki železa, z vrbovimi šibami itd. Tudi v slikarstvu olje, akvarel, svinčnik, oglje in tuš niso edina izrazna sredstva. Steklo je že nekdaj privlačevalo slikarje. Steklena okna v gotskih katedralah so nekaj podobnega zvrsti o kateri poročamo sedaj.

Jean Crotti je bil prvi, ki je prišel na misel, da bi namesto barv uporabil zdrobljeno barvano steklo. Njegov »izum« so pozneje nadaljevali Rouault, Braque in Meri Matisse. Toda še nekdo, ki bi ga težko pogrešali kadar gre za kakšno novo stvar, namreč slikar, ki dviga v svetu likovne umetnosti največ prahu, Pablo Picasso.

Nov način »slikanja« je približno tak: slikar iz steklenih drobcev sestavi sliko, potem pa jo poveže na ta način, da celotno ploskev prevleče s prozornim emajlom. Slika, ko je gotova, mora

imeti svetleče ozadje. Najbolje je da je za njo sončna, ali pa umetna luč. Taka slika, sestavljena iz steklenih drobcev, v katere se lovijo in lomijo svetlobni žarki, daje brez dvoma prelestni prizor.

Take slike so, to je razumljivo, zelo drage. V neki pariški galeriji so pod temi slikami bile napisane cene tudi po 7 do 10.000 dolarjev.

Na sliki vidimo Pabla Picassa poleg svojega »žarečega« petelina, ki je narejen v tej tehniki v letu 1939.

Ameriški polbog

Tole je Presley, ki je s svojim hreščečim glasom znorel vso ameriško mladino in polovico mladine ostalega sveta s svojimi rock and roll melodijami. Kdo bi si mislil, da bodo njegovi idealizatorji tako uspeli. Mladina, ki ga imenuje »mučenik«, ga skoraj preveč obožava. Seveda pri tem fant mastno zasluži, še bolj pa njegovi šefi reklame. Presley je, kot ga vidimo, še precej moker za ušesi. Na tej sliki ga vidimo na njegovi »misijonski« poti v Chikago, kjer se je tudi svojevrstno našemil. Suknjič in hlače, ne samo da so iz najboljšega blaga, ovratnik in kravata sta pretkani s 14-karatnim zlatom. Kaj pravite, kje so meje neumnosti?

Nafta v klobasah

Dva profesorja v Kambridgu sta dokončala poiskuse pri novem izumu, ki naj zamenja dosedanje ladje-cisterne in poceni prevoz tega važnega pogonskega goriva.

Poglejmo, kaj sta si izmislila. V bodoče naj bi izdelovali velikanska »creva« iz plastične mase, ki naj bi bila debela od 7 do 12 cm. Kot mesarji polnijo klobase, tako bi te ogromne »salame« napolnili z nafto. Te klobase bi potem ladje-vlačilke vlekle za seboj v zaželene luke. Prazna »creva« pa bi lahko navili na velike bobne in jih vozili spet v luke, kjer bi nakladali nafto. Stvar je, kot izgleda, silno preprosta. Nafta je lahka in »klobase« bodo lepo plavale po morski površini. Mornarji pa zaenkrat še niso rekli svoje besede, kako bo vlačilec vlekel za sabo tak konvoj klobas, kadar bo morje nemirno.

VOLOVSKA VPREGA JE POŠKODOVALA BRZI VLAK...

Pariški expres, ki je vozil v Strassburg, je pred ciljem trčil v kmečki voz z volovsko vprego, na katerem so bila naložena drva. Vlak je imel eno uro zamude, lokomotivo so morali zamenjati, drva je pritisk vrgel tristo metrov v zrak, toda vozniku vprege in volom se ni nič zgodilo.

NOVA »ZVEZDA« V AMERIŠKEM SLIKARSTVU

V začetku marca so v Baltimoru odprli zelo zanimivo slikarsko izložbo. Čeprav je tega dne padal dež kot iz škafa, je izložbo obiskalo 500 ljudi. Razstavljavec se ni pojavil niti na svečani otvoritvi izložbe, vendar so vsi vedeli, da je to 6 letni šimpans. Na tej izložbi so odkupili za 125 dolarjev slik. Sliko »gosenice« so prodali za 40 in »pekel« za 25 dolarjev. Opica ima svoj atelje v zoološkem vrtu in slika na ta način, da namaka prste v barvo, nakar z njimi vleče po platnu.

SPOMENIK NEZNANEMU BRALCU

Lokalni dnevnik v Kirheimu v Zapadni Nemčiji je nedavno proslavil 125-letnico izhajanja. Ob tej priliki so v bližini mesta odkrili spomenik iz kamna v čast in zahvalnost neznanemu bralcu. To je edinstven spomenik s takim posvetilom na vsem svetu.

DVAKRAT VEČJA TEMPERATURA OD SONČNE

Znanstvenikom neke univerze v Ameriki je uspelo v električni centrali proizvajati toploto, ki je več kot dvakrat večja od temperature sonca.

Ta temperatura znaša 14.237° C, medtem ko je temperatura na površini sonca le okoli 6.010° C. To temperaturo bodo uporabili za proučevanje metalov pri poskusih, ki bi morali pokazati, kaj se godi s teledirigiranimi projektili, ko bodo leteli v atmosfero s hitrostjo 80.000 kilometrov na uro.

ANEGDOTA O OSLU

Predavatelj govori o škodljivosti alkohola in vmes pove tudi tale primer:

— »Na primer, celo osel! Postavite pred osla dva škafa. V enem je vino v drugem voda. Kaj mislite, iz katerega bo pil?«

— »Vodo seveda!« — zavpije poslušalec.

— »In zakaj?« vpraša predavatelj razvnet.

— »Zato ker je osel!« — se je glasil odgovor.

ŽIVLJENJSKA ŠALA

Ameriški prezident Jefferson ni bil šaljivec, toda nekoč se mu je posrečilo iznebiti se tako krepke, da je njegovo ime ostalo zapisano tudi v seznamu najbolj duhovitih ljudi.

Nekoč je imel politični govor, toda nasprotniki so ga neprestano prekinjali z medklici in pripombami. Nenadoma pa na njegov govorniški oder prileti čisto navadna zeljna glava.

»Oho,« je vzkliknil Jefferson, »nekdo izmed političnih nasprotnikov je izgubil glavo.«

RESNA GROŽNJA...

— Mir, vidva! Če ne, vaju vržem ven!